

РІК LVI, Ч. 12

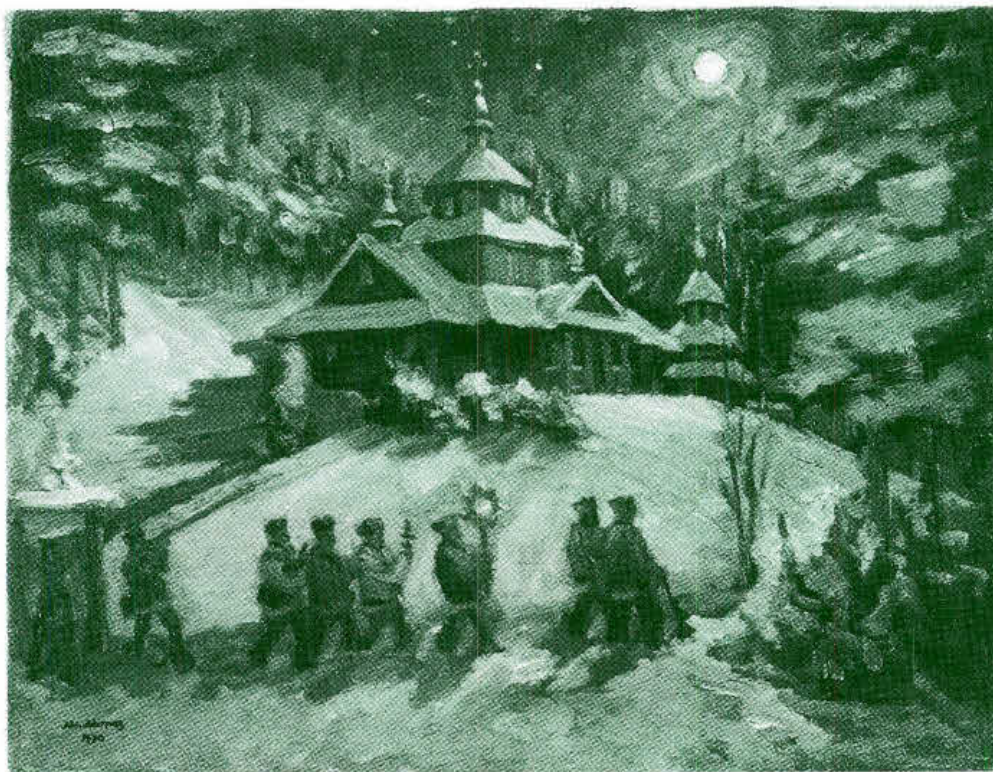
ГРУДЕНЬ — 1999 — DECEMBER

№ 12, VOL. LVI

НАШЕ ЖИТТЯ

OUR LIFE

ВИДАЄ СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ — PUBLISHED BY UNWLA, INC.

НАШЕ ЖИТТЯ

PIK LVI

ГРУДЕНЬ

Ч. 12

Виходить раз у місяць
видає

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Неприбуткова організація
Засновник Українського Музею в Нью-Йорку

Головний редактор — **Ірена Чабан**
Редактор англomовної частини — **Тамара Стадниченко**

Редакційна колеґія:

Ірина Куровицька — Голова Союзу Українок Америки
Марта Богачевська-Хом'як
Любов Волинець
Іванна Ганкевич
Анна-Галія Горбач
Івання Рожанковська
Ярослава Рубель — член Екзекутиви СУА для справ преси
Марта Тарнавська

Адреса редакції: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672
Адміністратор-бухгалтер — **М. Оріся Яцусь**
Тел./Факс: (732) 441-9377

Річна передплата в США
Для членів СУА \$ 25.00
Для інших передплатників \$ 30.00
Поодинокое число \$ 3.00
В країнах поза межами США US \$ 40.00

OUR LIFE

VOL. LVI

DECEMBER

№ 12

Published by
UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.
Non-profit organization
Founders of The Ukrainian Museum in New York, N.Y.

Editor-in-Chief — **Irena Chaban**
English Editor — **Tamara Stadychenko**

Contributing Editors:

Iryna Kurowskyj — UNWLA Inc. President
Martha Bohachevsky Chomiak
Lubow Wolynets
Iwanna Hankewych
Anna-Halia Horbach
Iwanna Rozankowskyj
Jaroslawa Rubel — UNWLA Inc. Press Chair
Martha Tarnawsky

Editorial Office: 108 Second Avenue
New York, NY 10003

Тел.: (212) 674-5508 Факс: (212) 254-2672
Business administrator — **M. O. Jacus**
Тел./Факс: (732) 441-9377

Annual subscription in the USA for UNWLA members \$ 25.00
Annual subscription in the USA for other subscribers \$ 30.00
Annual subscription in countries other
than USA \$ 40.00 US currency
Single copy \$ 3.00

ЗМІСТ

Христос Роджається! Славимо Його!	
Різдвяний привіт	1
Кузьма Дмитрик. Запалить різдвяні свічі	1
Леся Кисілевська-Ткач. Наталя Ливицька Холодна	2
Іванна Савицька. Різдвяне чудо	4
Стефанія Павлишин. До 90-річчя А. Кос-Анатольського	5
Наш автор Стефанія Павлишин	6
Марта Тарнавська. Англomовні переклади творів Олени Пчілки і Наталії Кобринської	7
Анна-Галія Горбач. Пам'яті Ярослави Закревської	9
Новообрана Почесна голова СУА Анна Кравчук	10
Слово Анни Кравчук на XXV Конвенції СУА	11
Вісті з централі	15
Our Life	
News from UNWLA Headquarters	17
Motria Sloniewska. UNWLA News Briefs: Washington, D.C.	18
Natalia K. Bilash. Picture Perfect Christmas Crafts for Children	19
Anna Krawczuk. The Saint Nicholas That Wasn't	20
Subject Index to Volume LV – 1999	21
Лукія Гриців. Наше харчування	22
Дописи Округу і Відділів	23
Пожертви	24
Нашим дітям	28
Посмертна згадка	30
Покажчик до LVI річника журналу "Наше Життя"	31

Ілюстрації Дарії Наумко.

Illustrations by Daria Naumko.

На обкладинці: Михайло Мороз. Різдво.
On the cover: Mykhailo Moroz. Christmas.

Просимо всіх дописувачів посилати до редакції тільки ориґінали дописів, статей. Згідно з журналістичною практикою, не подається копій, що були поміщені чи переслані до інших видань.

Незамовлених матеріалів редакція не повертає, а також не веде листування з приводу невикористаних матеріалів.

Редакція застерігає за собою право скорочувати матеріали і виправляти мову. Статті, підписані прізвищем чи псевдонімом автора, не завжди відповідають поглядам редакції.

Передруки і переклади матеріалів з "Нашого Життя" дозволені за поданням джерела.

На адресі, поміщеній на журналі, є зазначено, доки заплачена передплата.

Усі редакційні матеріали просимо пересилати на адресу редакції, з поміткою "редакторів".

Кошти вироблення кліше покривають дописувачі.

Дописи просимо писати виразно, через два інтервали, зокрема чітко імена і прізвища поданих осіб.

Редакція приймає за домовленням, тел.: 1-212-674-5508.

"OUR LIFE" (USPS 414-660) is published monthly (except August) by Ukrainian National Women's League of America, Inc., 108 Second Avenue, New York, N.Y. 10003 ISSN 0740-0225

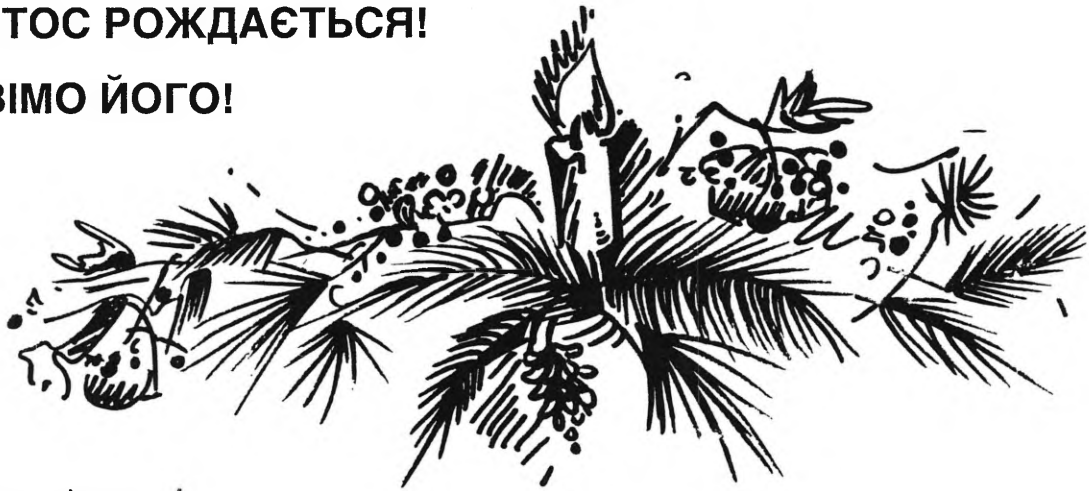
Periodicals Postage Paid at New York, NY and at additional mailing offices. (USPS 414-660)

Postmaster: send address changes to
"OUR LIFE", 108 Second Ave., New York, NY 10003

© Copyright 1999 Ukrainian National Women's League of America, Inc.

Printed by Computoprint Corp., 35 Harding Ave., Clifton, NJ 07011
Tel.: (973) 772-2166 Fax: (973) 772-1963 e-mail: computopr@aol.com

**ХРИСТОС РОЖДАЄТЬСЯ!
СЛАВІМО ЙОГО!**

Щиро вітаємо!

*Американський народ!
Український народ на рідних землях і в діаспорі!
Почесних голів США Іванну Рожанковську і Анну Кравчук!
Почесних членок і все наше членство!
Наших читачів!*

**Головна Управа
Союзу Українок Америки
Редакційна колегія "Нашого Життя"**

КУЗЬМА ДМИТРИК

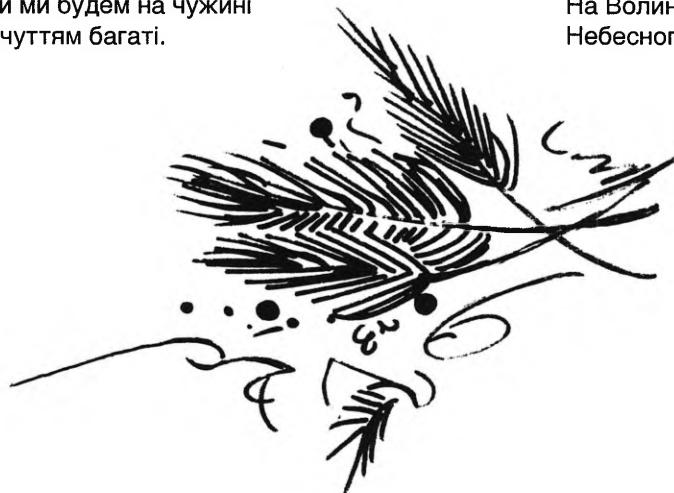
ЗАПАЛІТЬ РІЗДВЯНІ СВІЧІ

Запаліть різдвяні свічі,
Хай в душі засяють зорі,
Хай до серця теємниче
Радість заговорить.

Хай пригорне обрій синій!
Сосни волохаті.
Хай ми будем на чужині
Почуттям багаті.

Хай степи наші розлогі
Зірка поцілує,
Хай, мов пісня перемоги,
Гримить — Алілуя!

Хай від щастя плачуть свічі,
Хай віта Україна
На Волині і на Січі
Небесного Сина.

Наталія Лівницька-Холодна і Леся Кисілевська-Ткач.
Lesia Kysilevska-Tkach and Natalia Livytska-Kholodna.

ЛЕСЯ КИСІЛЕВСЬКА-ТКАЧ

НАТАЛЯ ЛІВИЦЬКА-ХОЛОДНА

Пройдім кілька хвилин стежками бурхливого життя визначної поетеси і перекладачки Наталі Лівницької-Холодної, щоб так відзначити 65-ліття появи у Варшаві її першої збірки поезій “Вогонь і попіл”.

З Наталею Лівницькою-Холодною доля нас зводила декілька разів, то на нарадах шкіл Українознавства у розмовах про працю над молоддю, то посередньо — вживаючи при навчанні її прозовий твір для молоді про життя Тараса Шевченка “Шлях велетня”, то при мовній редакції моєї книжки, то в Гантері, то читаючи останньо часто її вірші вчителям в Україні, бо, нажаль, її творчість ще мало відома сьогодні серед того кола. І ось в половині вересня 1999 р., я знову зустріла її на 98 році життя, тим разом у пансіоні ім. Івана Франка в Торонті.

Пам’ять поетеси не все вже, нажаль, дописує нині. Коли я просила її передати привіт “союзникам”, вона не вірила, що справді її вшановують. А коли я попросила сказати щось до молоді, вона гордо підняла голову і сильним голосом, хоча на схилі життя, заявила: “Молодим головне пам’ятати, що Україна була, є і завжди буде!”

Тож розгорнім книгу життя поетеси, що “прокотилось наче повінь в негоду”,¹ а про це найкраще розкаже нам її поезія.

Наталія Лівницька-Холодна народилася 1902 року на хуторі в старій козацькій родині в Золотоніському повіті на Полтавщині. Все життя

тужить вона за тою чарівною частиною України.

*...”О краю мій! В Твоїх весняних зливах
Прийми від мене радісний привіт.
Там, на завітчаних полтавських нивах
Дитячих ніг моїх лишився слід”.*

Mal Du Pays (Тура за Батьківщиною), IX:
“О верб моїх...” ст. 97.²

У 1920 р. Наталія переїхала з родиною до Варшави. Її батько, Андрій Лівницький був членом уряду Української Народної Республіки, а згодом доживотним президентом УНР в екзилі. Його наступником був брат поетеси, Микола. Закінчивши українську гімназію у Чехословаччині, Наталія студіювала романістику в Празі, яку закінчила у Варшаві. У 1924 році вона одружилася з Петром Холодним-молодшим, якого вітражі і мозаїка прикрашують церкву в Гантері, Бавд Бруку, Глен Спеу, Торонті, в Люрді та інші. Глибоку подружню любов вона чарівно оспівує у першій своїй збірці “Вогонь і попіл”. Її поезія “Барвін зілля” бере мотто з весільної пісні і складається з циклу 12 частин:

XII

*Ти знов один і вічний наді мною
Схиляєшся в задумі мовчазній,
Такий ясний, з усмішкою сумною
Під вахлярем коханих чорних вій...
І я сама роблюся знов ясною,
І доброю, і ніжною роблюсь.
Так радісно мені одній з тобою!*

¹ Наталія Лівницька-Холодна: “На Чернечій горі”, Торонто, 1997, рукопис.

² Наталія Лівницька-Холодна “Поезії старі і нові”, вид. СУА, Н.Й. 1986 і далі всі цитати її поезій звідти ж.

*Я знов закохана і знов молюсь.
ХІІ "Ти знов один..." ст. 68.*

Три роки пізніше появилася друга збірка поезій Лівницької-Холодної "Сім літер", в якій вона вдало звертається до патріотичних мотивів. Можемо легко догадатися, що сім літер, — це 7 букв у слові Україна. Наталя тоді живо співпрацює з Юрієм Липою в об'єднанні "Танк", приятелює з Оленою Телігою, з Євгеном Маланюком, Оксаною Лятуринською та іншими. Вона заявляє, що тоді патріотизм був дуже щирий серед її друзів і деякі з них віддали своє життя в боротьбі за Неї. Надходила Друга світова війна і вони вірили, що Україна дійсно здобуде волю. Тут зустрічаємо не тільки тугу за далекою Батьківщиною і сум та безнадію емігрантських буднів, але рівночасно й сильну, майже пророчу, віру у відродження України, заклик до служби для Неї.

*... "Ти вся моя від Дону по Карпати
Й так солодко тобі одній служити!
І знати, що для всіх твого палкого сонця жар,
І в пустці серця сім промінних літер,
Твоє ім'я нести, неначе скарб.
Mal Du Pays, 1. ст. 93*

Та життя невблаганно плило далі і давало їй немало психічних мук у воєнній і післявоєнній Німеччині, у переселенчих таборах. Тоді поетеса зрозуміла, що марні всі сподівання на скорий поворот у вільну Україну і це вона глибоко пережила. Виїхавши у 1950 р. до Нью-Йорку, щоб утримати сім'ю, сімнадцять років пропрацювала у фабриці коробок і ще й далеко доїжджала на працю. Це вона пам'ятає донині і з болем згадує у своїй поезії з 1966 р.

НА ФАБРИЦІ

*Машини... Машини... Стукіт, грукіт, виття!..
А над ними пил золотим серпанком.
Руки твої — не твої — затям!
Вони роблять так до вечора... від ранку.
Руки твої продані!... але думка, як птах,
попід стелю, через мури й димарі шугає,
сяде на камені, на гілці, на дротах
і слухає
як вітер проходиться гаєм.
Руки твої невільниці, жилаві й старі,
а серце гоном весни напляте.
Кричать у ньому дикі гуси,
що вертаються з-за морів
на рідні води, на Руду й Різовате...³
"Ой гуси, гусенята!" — А вони —
Сірі, білі, волохаті...
знялись, полетіли...
І тільки машини... стуком
з глибини
Моєї істоти витягають жили.
"На фабриці", ст. 144-45.*

Озброєна надзвичайною витривалістю до химер долі, вільні хвилини вона віддає громадській праці, як довголітня вчителька Школи Українознавства у Йонкерсі, Н. Й., куди родина перебралась, а від 1972 до 1989 року, як мовний редактор журналу Союзу Українок Америки "Наше Життя".

Наталя Лівницька-Холодна не тільки визначна поетеса, добра перекладачка і любителька французької літератури, але теж і психолог. Ось як вона вдало визначає поняття батьківщини для емігранта. Хоча написане ще у 1952 р., дуже близьке всім нам — емігрантам і дотепер. Богдан Ігор Антонич у вірші "Батьківщина" за Вл. Белзою пояснює дитині, що батьківщина, це ріка і ліс. Наталя, яка жила майже ціле своє доросле життя на еміграції, не може так пояснювати значіння Батьківщини. Вона зворушливо згадує, що Батьківщина для нас, — це розмови з батьком, це повні довір'я очі матері, це співжиття з ворохобним братом і вкінці чудово закінчує:

*"Ах, це твої, мій друже, очі любі
І відблиск їх у погляді дочки
Це наші спільні сльози, в щасті й згубі,
Твій ніжний дотик чи докір терпкий.*

*І врешті, променем в імлю безмежжя,
Солодкий усміх внука, що росте,
В майбутнє вислана розвідка стежа,
Прийдешнього зближання золоте".
"Батьківщина", ст. 136.*

Увазі до своїх внуків, Наталя віддала велику частину свого сповненого труду життя. Є в неї і цікавий вірш "Внуки" ст. 206, який вона присвятила "Моїм і чужим, тим, що в їх очах ще не згасла синь весни..." В недавній розмові вона багато розказувала про своїх внуків. Згадувала, що її чоловік Петро Холодний-молодший, який був сином теж мистця Петра Холодного, що проєктував вітражі в Успенській церкві у Львові, перед смертю сказав їй: "А наш внук Андрій Харина, таки найздібніший з нас трьох".

Натусю, як її в родині звали, не минули і важкі особисті переживання, приходять уже поважний вік. Вона свідомо по-філософськи його сприймає, даруючи українській літературі унікальні інтимні вірші про старість. Поетеса не піддається лихій долі, яка провадить Натусю 80 років важкими дорогами еміграції. Вона далі живе мрією і сильною вірою у Божу поміч.

*О Господи, так мало часу!
так мало вже... Тривога все росте.
Вже ніч останній промінь згасить
і в п'ятмі втопить сонце золоте.
І ось, перед страшним порогом,
так хочеться повірити в любов,*

Закінчення на стор. 16

³ Ріки на Полтавщині.

ІВАННА САВИЦЬКА

РІЗДВЯНЕ ЧУДО

Уже третій рік Вілліам голоситься на пошту сортувати святочні листи. Вони, ті листи білими птахами злітаються тут із всіх усюдів і знову чимдуж розлітаються по адресам з теплим, святочним привітом. Людям радість — поштовоїй обслузі важка праця.

Ідуть свята і Вілліам, як кожного року йтиме на Різдво до костюлу. Там так велично і святково, грають могутньо органи, багатство й пишнота в тому костюлі.

Колись, дуже, дуже давно в його дитинстві було інакше. Тоді ще жила бабуня і він святкував із бабунею її Різдво. Та це вже наче забулося, відгомонило з літами...

Вілліам втомився сортуванням листів, головню тих без докладних адрес, тих пошкоджених необачно в дорозі. І ось у нього в руках пошматована біла коверта, й святочний лист з оцілілим малюнком Різдва, Різдва бабуні...

В світлиці стіл і біла скатерть на отому столі, калач і трійця, і дідух, — Вілліам згадав бабуню, добру свою бабуню, єдину опікунку в осиротілих роках...

Надворі зимно, сипле зірчастий сніг, а він уночі, вхопившись теплої руки, бреде в отому снігу, бреде з бабунею до Бозі...

— Я змерз, бабуню, я дуже змерз, візьміть мене бабо на руки...

— Ти вже великий, Василю, іди сам, Бозі теж зимно у вертепі. А зорі, що ген високо, двляться і сміються з тебе, ти ж уже не дитина...

Василь іде й повсякчас питає: — Чи ще далеко, бабуню, чи далеко?

Онде стоїть ота бабунина церква щойно збудована щедрими, добрими піонерами. Високі сходи вкриті білим сніжком, високі ковані двері і різдвяна колядка виривається пташкою із церковних дверей.

У вертепі Дитятко Боже наче говорить до хлопця: — Це гарно, Василюку, що ти до мене прийшов, заходь частіше...

Вілліам мандрує думками слідами свого сирітства, слідами юнацьких років, років відчуження від отої гарної церкви і він рішає, твердо рішає — він піде на Різдво до церкви його бабуні.

Сипле зірчастий сніг, засипає сліди, а Вілліам білий, мов голуб, бреде у снігу до Бозі, бреде сам, без бабуні, без теплої доброї руки...

Онде стоїть ота церква, а сходи до неї білі, білі... Вілліам ступає поволі, з острахом наче, ступає по отих сходах.

І нагло — церква красуня така достойна, така велична простягає до нього свої невидимі руки і гейби каже: — Це гарно, Василю, що ти до мене прийшов, приходь частіше...

Вілліам сідає у лавку і не вірить власним очам. Колишня бабунина церква в початках скромна горить сьогодні кольорами, мов ялинкова прикраса. Розмальовані пишню стіни, кольорові вітражі, кришталевий павук мерехтить самоцвітами, свічки, свічки і пахуче кадило, а звук колядки наче янгольський спів лине з високих хорів.

... Це гарно Василю, що ти до мене прийшов, приходь частіше...

Біля самого вертепу стоїть на колінах якась жінка загорнена теплою хусткою...

В серці ворухиться совість, топиться байдужість років, маліє відстань і Василь вірить, вірить свято, що це вона, добра сердешна бабуня навернула його по літах до своєї рідної церкви.

ДО 90-РІЧЧЯ А. КОС-АНАТОЛЬСЬКОГО (1909-1983)

*Анатолій Кос-Анатольський.
Anatoliy Kos-Anatolsky.*

Композитор Анатоль Кос-Анатольський був яскравою постаттю української музичної культури. Насамперед статтю в буквальному розумінні, тому що був поставним, високим, із зовнішністю кіноактора. Здалеку притягав погляди, а при зустрічі чарував усмішкою. Йому дуже симпатизували, його любили — студенти, колеги і широка публіка, перед якою він радо виступав. Бо приваблював також своєю мовою — адже був адвокатом за фахом, говорив дуже цвітисто і виступати любив.

Щоправда, в юридичній спеціальності працював коротко, перед війною. Близчим був до акторства, бо майстерності співу навчався в Одарки Бандрівської, сестринки Соломії Крушельницької. Та найбільший був у Кос-Анатольського творчий талант. Він закінчив Вищий Музичний Інститут ім. Лисенка, і хоч важко було у цій спеціальності заробити на хліб, він писав естрадну музику і грав на фортепіані та акордеоні у львівських ресторанах.

За радянських часів отримав визнання як композитор, був навіть нагороджений державною премією. В консерваторії ім. Лисенка дістав звання доцента, відтак професора, викладаючи теоретичні дисципліни. При такій закоханості у свою творчість, яка спостерігалася у Кос-Анатольського, і яка є, зрештою, характерною для всіх мистців, він міг би, здавалося б, “спочити на лаврах”, милуватися собою і своїми успіхами.

Але власне на цих вершинах слави Кос-Анатольський виявив глибинні вартості своєї

особи. Сьогодні ми б сказали, що він кинувся у вир громадської праці. Але тоді, при радянській владі, це було не так. Існували, все ж таки, три шляхи: сидіти якнайтихше; відверто боротися і бути репресованим; діяти дипломатично. По останньому шляху ступав Кос-Анатольський і ззовні могло здаватися, що він вибрав дорогу кар’єри; цього йому заздрили деякі справжні радянські підлизники.

В дійсності, дипломатичні здібності Кос-Анатольського були такі великі, що він став депутатом Верховної ради Радянського Союзу — отже найвищого уряду держави, не будучи членом комуністичної партії! Це було неймовірно для західного українця. Нас неприємно вражало, що всі свої промови він закінчував славленням партії. В емоційно-романтичному адвокатському стилі, який вже тепер не існує, він ступенював динаміку промов від тихого початку до гучних кінцевих окликів “Хай живе...!” Але вслуховуючись в ті патетично перебільшені інтонації ми дивувалися, що партійне керівництво не відчуває в них глумління, приниження замість славослов’я (на зразок шевченкового “Хортам, гончим і псарям, і нашим батюшкам царям...Слава!”)

Саме як депутат Верховної ради СРСР, голова Спілки композиторів у Львові і член правління та секретаріату Спілки композиторів Радянського Союзу, Кос-Анатольський зробив неймовірно багато для наших мистців, та мабуть і для інших людей, але він своїми вчинками не хвалився. Зробив те, про що ніхто інший не наважився б тоді навіть говорити. Він всілякими способами намагався видобути з Гулагу композитора Василя Барвінського, колишнього директора Вищого Музичного Інституту ім. Лисенка. Подавав нескінченні аргументовані заяви до найвищого уряду, домагався реабілітації В. Барвінського, яку, нажаль, отримав лише після його смерті.

І то — вже у 100-річчя В. Барвінського у 1988 році, коли ми даремно домагалися дозволу на проведення його ювілею, нам сказали, що реабілітація була дана неправильно, тільки завдяки домаганням Кос-Анатольського (якого вже тоді також не було на світі).

Варто б видати об’ємне листування Кос-Анатольського з Барвінським. Це — документ епохи. Адже мало хто наважувався писати до репресованого. А опісля Кос-Анатольський дуже багато зробив для пошуків втраченої композиторської спадщини В. Барвінського.

В інший спосіб опікувався Кос-Анатольський композитором Людкевичем. Він домігся побудови гарного будинку для нього і бачив в

цьому далекосяжну мету — створення музею цього патріярха західноукраїнської музики, що й досягнуто у наш час.

Сам Кос-Анатольський мешкав скромно, хоч і в тих умовах його вдова призначила кімнатку на музей. Тому що він заслужив на нашу пам'ять. Творив інтенсивно ціле життя, писав, коли тільки міг. Залишив сотні творів. Був також поетом і його тексти використовувалися не тільки ним самим, а й іншими композиторами. Мав великий дар мелодиста. З-під його руки вийшли прекрасні пісні, хоріві і сольові, які захоплювали і професіоналів і широкі маси.

Вони мають багато спільного з гуцульськими фолкльорними джерелами. З хорів це “Коломия місто”, “Нова Верховина”, “На горах Карпатах”, “Пісня про трембіту”, “Гей, браття опришки”, “Над Прутом”, та інші. З народних обробок дуже часто звучала “Чотири воли пасу я”.

Інші були близькі до традицій української міської пісні-романсу. Серед них також багато хорів, а особливо це солоспіви з фортепіано. Зі старовинної української думки впливає “Ой ти дівчино, з горіха зерня”; галицький кольорит втілюють “Осінній вальс”, “Львівські вулиці”, “Незабутній вальс”, та інші. Широко популярними стали пісні на “солов'їну” тему: “Солов'їний романс”, “Соловейко на калині”, “Соловей і троянда”, і.т.д. Це лише окремі приклади з його величезної творчої спадщини.

У 1950-60 рр. ці твори Кос-Анатольського входили в постійний репертуар українських хорів і солістів. Особливо популярними були у Львові, але звучали також у Києві і Москві. Їх виконували хорова капеля “Трембіта”, тріо сестер Байко (для яких Кос-Анатольський створив спеціальний окремий репертуар), Павло Кармалюк, Єлизавета Чавдар, Євгенія Мірошніченко, Діана Петриненко, Бела Руденко, та й ряд інших найвизначніших українських співаків.

Кос-Анатольський трактував своє творче покликання дуже поважно. Син лікаря Коса з Коломиї, як композитор він прийняв псевдонім “Анатольський” — від свого імені. Знаючи, що пісня є жанром, якого популярність минає разом з модою, прагнув вписатися в історію української музики масштабними творами, великими формами. І дійсно, його три концерти — два для фортепіано і один для арфи з оркестрою залишаються репертуарними.

Яскравий мелодичний талант Кос-Анатольського особливо втілювався в його балетах: “Хустка Довбуша”, “Сойчине крило”, “Орися”. Вони з успіхом ставилися на сцені Львівського театру опери та балету, з чудовими виконавцями головних ролей, серед яких блистала Наталія Слободян.

Трохи інакшою була доля опери “Заграда” на цій же сцені. Тема “визволення” Західної України вийшла тут трохи подібно, як зміст і форма промов Кос-Анатольського, на зборах. Досить сказати, що найпопулярнішими були тут два номери: “танго смерті” дочки промисловця — надривно патетичне, відспіване героїнею у чорній вечоровій сукні і з чорною трояндою, та “пісня безробітного”, яку героєм співав, хитаючись по сцені, з напіввипитою пляшкою горілки, на слова: “Від суботи до суботи ходжу собі без роботи”. Зрозуміло, що цю оперу моментально зняли з репертуару.

Але більшість творів композитора звучать сьогодні по всій Україні у виконанні хорів, солістів, — співаків та інструменталістів. Писав Кос-Анатольський до останньої хвилини свого життя. Помер несподівано, від виснаженого серця, дослужив до попереднього свого 74-річчя, — 30 листопада 1983 року. Це була велика втрата для нашої нації, для якої він так багато зробив. Але його пам'ятати не тільки старше покоління, а й молодь, про яку він спеціально піклувався. Його не забудуть ні власні учні, ні вся українська музична культура.

НАШ АВТОР

СТЕФАНІЯ ПАВЛИШИН — український музикознавець, педагог, критик, лектор. У 1952 р. закінчила історико-теоретичний факультет львівської консерваторії, у 1955 р. захистила кандидатську дисертацію у київській консерваторії. У 1949-1952 рр. працювала в музичних школах Львова, у 1953-1954 рр. як викладач історії української музики у київській консерваторії. Від 1955 до 1985 рр. у львівській консерваторії як педагог кафедри історії музики, від 1960 р. доцент, від 1983 р. професор. У 1981 р. отримала ступінь доктора мистецтвознавства.

У 1992-1998 рр. голова секції мистецтвознавства, від 1998 р. — секції культурології Західного наукового центру Національної Академії Наук України; член правління Спілки композиторів України; дійсний член НТШ.

Автор 130 опублікованих наукових досліджень, серед них 15 окремих видань (книжок), сотень газетних статей, радіо і телепередач.

Серед окремих видань: “Д. Січинський” (1956, 1980), “С. Людкевич” (1974), “В. Барвінський” (1990), “В. Сільвестров” (1989), “Зарубіжна музика ХХ ст.” (1976, 1980, 1981), “Чарлз Айвз” (1973, 1979), “Композитор

Стефанія Павлишин.
Stefania Pavlyshyn.

Мар'ян Кузан" (1993), "Історія однієї кар'єри" (1994), "Ігор Соневицький" (1995), "Олександр Барвінський" (1997).

Стефанія Павлишин постійно пропагує українську культуру у пресі і численних публічних виступах.

Про неї, крім газетних статей, написано у збірках і довідниках: Д. Дувірак: *Стефанія Павлишин*. Творчий портрет (у: Записки НТШ, том ССХХVI, стор. 353-361. — Львів, 1993; "Твій друг музика". Книга для юнацтва. Київ, 1980; "Митці України". Енциклопедичний довідник, Київ, 1992; "Музикальна енциклопедія" т. 4, Москва, 1978; "Мистецтво України". Біографічний довідник, Київ, 1997; "Українська енциклопедія". Київ, 1997; "Хто є хто в Україні". Київ, 1997. Millenium Hall of Fame. — ABI / American Biographical Institute/, 1999.

МАРТА ТАРНАВСЬКА

АНГЛОМОВНІ ПЕРЕКЛАДИ ТВОРІВ ОЛЕНИ ПЧІЛКИ І НАТАЛІЇ КОБРИНСЬКОЇ

Про англomовну серію українських письменниць — серію, що її започаткували в Канаді Рома Франко і Соня Моррис — ми вже інформували наших читачів в числі за червень 1999. Сьогодні хочемо приглянутись критично до першого тому цієї серії, що називається "Дух часу" ("The Spirit of the Times") і включає короткі прозові твори Олени Пчілки та Наталії Кобринської. Ця ошатно видана книжка на 472 сторінки чіткого друку в м'якій оправі включає вісім оповідань Олени Пчілки, тринадцять оповідань Наталії Кобринської, короткі біографічні нариси про обох письменниць з портретами-рисунами роботи Раїси Соні Чой та передмову до серії від імені Соні Моррис — редактора, і Роми Франко — перекладача серії. Всі, або майже всі включені в книжку оповідання, появляються англійською мовою вперше. З творів Олени Пчілки тут включені "Чад", "Товаришки", "Соловйовий спів", "Рятуйте", "Біла кицька", "Артишоки", "Пожди бабо, нових правів" та "Півтора оселедця". Олена Пчілка широкому загалові українських читачів сьогодні відома майже виключно тільки як мати Лесі Українки. Її твори навіть українською мовою перевидавалися рідко, тим більше, що в Радянському Союзі вона мала марку "буржуазної націоналістки". В українському оригіналі читачеві в діяспорі доступні хіба її "Товаришки", що були опубліковані у перевиданому 1984 року в Нью-Йорку Союзом Українок Америки альманаху "Перший вінок". Зацікавлений українською літературою англomовний читач, читаючи вперше оповідання Олени Пчілки з-перед століття, буде приємно здивований: тематика з життя інтелігенції, виразна західно-європейська орієнтація, автентичні описи побуту і природи Австрії і Швейцарії, вміло і делікатно вплетена нитка любовного сюжету із нешаблонним відображенням студентських романсів і залицянь. Живі, повнокровні, переконливі характери, змальовані не як стереотипи чи карика-

тури, без мелодраматизації і сентименталізму, часом з гумором та іронією... Авторка пише для інтелігентного читача і з повагою до нього — без зайвих крапок над "і", авторських пояснень і запрограмованих розв'язок, з великою дозою лаконізму і стриманости. Феміністичні і патріотичні нотки вплетені вміло і делікатно у сам сюжет, без пропаганди. Це не завжди можна сказати про твори Наталії Кобринської. З її оповідань тут включені: "Дух часу" (Пані Шумінська), "Студія", "Янова", "Виборець", "Ядзя і Катруся", "Судильниці", "Душа", "Рожа", "Чудовище" (Чортище), "Хмарниця", "На цвинтарі", "Каліка" і "Брати". Може звучати як парадокс, але саме ці перші оповідання Кобринської, що принесли їй визнання в літературі, сьогоднішній вдумливий читач сприймає більше критично: вони дають надзвичайно цікаву і багату панораму суспільних відносин свого часу, але вражають надуманістю композиції і пропагандивною тенденційністю. Натомість пізніші модерніші її нариси зацікавлюють екзотикою чистого фолкльору і натуралізмом жахить війни. Деякі з творів Кобринської українському читачеві в діяспорі були доступні у перевиданому в Нью-Йорку альманаху "Перший вінок", але і в Україні ранні оповідання Кобринської, що своєю тенденційністю так дуже нагадують пізніший радянський соцреалізм, були перевидані і доступні.

Переклади Роми Франко — це жива, барвиста, сьогоднішня англійська мова, що пливе природним потоком і читається майже як оригінал, а то й легше, бо оригінали сповнені часом архаїчною мовою і діалектизмами. Таких читабельних перекладів з української літератури не було досі багато. Наведу пару прикладів перекладацьких розв'язок, що ілюструють метод Роми Франко (це з оповідання Олени Пчілки "Товаришки"): "Моє діло сторона!" = "It's none of my business"; "Головку дівчини не можна було назвати дуже красивою, і

очерти не мали великої правости, і вся вона була більше симпатична, ніж гарна...” = “She could not be considered beautiful – her features were irregular – but she was rather pretty...”; “У будинку пані Брагової була заметня”. = “There was bedlam in Lady Brahova’s house”; “Аж ось увійшов професор; все втихло, настожилося”. = “The professor walked in, and an air of expectancy filled the room”; “бренів посуд, гомонів молодий люд” = “Dishes were clattering, and young people were chatting noisily”; “Він так як Гейне хоче з сотню симпатій переменить” = “He’s like Heine: he wants to experience love a hundred times over”. Перекладач дозволяє собі деякі вольності, що часом виходять на користь перекладу, але деколи наближаються до межі дозволеного. Рома Франко іноді вживає українські терміни, пояснюючи їх у квадратних дужках, напр. “Рано були попечені пироги” = “The rugohy [turnovers] were prepared early”. Розуміємо, що пояснення українських реалій може бути потрібне англomовному читачеві, але чи не краще це робити у примітках? А вже зовсім недопустимим, на мою думку, є факт, що перекладач додає від себе і вплітає у текст пояснення, які стосуються Енеїди і Шевченка: на стор. 46, наприклад, є такий параграф: “One day, Lyuba went to the chest and pulled out a humorous book written at the end of the eighteenth century by a Ukrainian author, Ivan Kotlyarevsky. It was a marvellous travesty of Vergil’s Aeneid. At first she could not believe her eyes! What was this?” В Олени Пчілки стоїть просте і коротке речення, без пояснень: “Якось же Люба витягла з скрині прекумедну книжку, спершу аж якось очам не вірила: що таке?”, а на стор. 47 цей сам прийом повторений і щодо Шевченка: “She was told that these banned verses, copied surreptitiously by hand, were written by Taras Shevchenko, a Ukrainian poet with peasant roots, who defiantly wrote in ordinary language like that – in Little Russian [Ukrainian]. He was now living in exile, banished by the tsarist regime for his writing”. Це мав би бути переклад речення Олени Пчілки: “Говорили, що той письменець, котрого були ті вірші, — переписувані на аркушиках — все тільки так і писав по простому, по “малоросійському”, що сам він простий селянин — і за своє писання засланий кудись далеко...” Пояснення для англomовного читача може й потрібне, але в примітках, виносках, а не в тексті Олени Пчілки! Такі додатки в самому тексті роблять письменницю вочу прислугу: адже одною із найкращих прикмет її літературного стилю є саме ця її стриманість, недоговореність, оперування натяками, без пояснень! Ніде в книжці нема заяви, що переклади друкуються у скороченні. Тому дивує факт, що “Товаришки” перекладені із пропуском понад 100 рядків тексту. Ці пропуски є на сторінках 65, 68,

102. Але, коли придивитись до цих пропущених рядків, то здивування перетворюється у різкий протест: виникає підозріння, що перекладач, можливо, вживала для перекладу якийсь радянський цензурований текст! Бо всі пропущені рядки стосуються або відносин українців до росіян, або порівнянь статусу української мови в Галичині і в Росії, або патріотичного єднання галицьких русинів з наддніпрянськими українцями!

Якщо взяти за основу текст “Товаришок”, надрукований у перевиданому в Нью-Йорку альманаху “Перший вінок”, то майже повні три сторінки тексту (323-325), де мова йде про зустрічі і розмови Люби з галицьким русином Бучинським, що вона його зустрічає у Відні, не включені в англomовний переклад Роми Франко! Біографічні силуети обох письменниць подаються без підпису, але вони, очевидно, написані редактором серії Соною Моррис. Тут подані стислі життєписи з наголосом на особистому житті, основних зацікавленнях і праці Олени Пчілки і Наталії Кобринської, без подібною аналізу їхніх творів, але з коментарями їхньої ролі і вкладу в українську літературу та феміністичний рух. Ці нариси обмежені до двох сторінок друку кожний. Книжка надрукована з дуже незначною кількістю друкарських чортиків, але є випадки, де редакторське втручання могло дати позитивні наслідки. Наприклад, замок Шільон ніяк не можна перекладати як Shilyon Castle, бо він відомий мільйонам туристів як Chateau Chillon або Chillon Castle; в оповіданні Кобринської “Виборець”, цісаря Австро-Угорської монархії ніяк не можна називати царем (“Was the tsar there too? – с. 294); в оповіданні “Янова” (= в тексті перекладу — Yanova) правильне польське Jan треба подати бодай у примітці, якщо вживати Yan; цитату німецької строфи “Du, liebes Kind, komm, geh’ mit mir” варто було ідентифікувати як уривок із славнозвісної поезії Гете “Вільшаний король”, в оригіналі “Erlkonig”.

При всіх цих недостахах і недоглядах, перший том “Жіночих голосів в українській літературі” є не тільки важливим досягненням Роми Франко і Соні Моррис, але і справжньою подією в історії української літератури. Приємно зокрема відзначити, що цей амбітний та успішний крок, цей вихід на світовий англomовний книгарський ринок, зроблено якраз напередодні 150-літнього ювілею Олени Пчілки.

The Spirit of the Times: selected prose fiction by Olena Pchilka and Nataliya Kobrynska. Translated by Roma Franko. Edited by Sonia Morris. Saskatoon, SK: Language Lanterns Publications, 1998. 472 p. (Women’s voices in Ukrainian literature, v. 1) ISBN 0-9683899-0-2. \$14.95.

ПА'МЯТІ ЯРОСЛАВИ ЗАКРЕВСЬКОЇ

Другого вересня 1999-го р. львівська творча інтелігенція та українське мовознавство зазнало великої втрати. У розквіті наукових сил відійшла у вічність після невблаганної важкої недуги професор, доктор філологічних наук Ярослава Закревська, завідувач відділу української мови Інституту українознавства ім. І. Крип'якевича НАНУ у Львові.

Рідним, приятелям, колегам і співробітникам, як також молодій генерації українців, що знали вчену, важко помириться з думкою, що життя і праця продовжуватимуться без її доброго слова підбадьорювання, поради і прикладу. Бо бл.п. Ярослава Закревська належала до чільних мовознавців-українців, вихованих ще тим поколінням львівських вчених, що помимо переслідувань у важких післявоєнних роках зуміли передати молодій генерації давні традиції львівського наукового осередку, який десятиліттями формувався довкола Наукового Товариства ім. Т. Шевченка. Її учителями були такі відомі вчені й культурні діячі як Іларіон Свенціцький, Михайло Возняк, Лукія Гумецька, Іван Ковалик, та інші.

Народжена 14-го грудня 1931-го року в учительській родині на Холмщині, що 1943 р. переїхала до Рави Руської в Галичині, вона згодом закінчила гімназію. Ярослава Закревська на початку 1950-их рр. приїхала до Львова, де почала студіювати українську філологію. Почавши з 1956 р. Ярослава Закревська друкувала мовознавчі статті, огляди, обширні праці, причому дедалі більше діалектологічні студії ставали в центрі її уваги, хоч діяпозон загальномовознавчих, як також культурологічних зацікавлень не звужувався, а навпаки поширювався.

Як діалектолог бл.п. Ярослава Закревська брала участь у великомаштабних наукових проєктах національного і загальнослов'янського характеру. Це "Атлас української мови", до редколегії якого належала і вмістила в 2 томі 110 власних карт зібраного матеріялу. Очолила колектив який більше 20 років збирає матеріяли до великого словника гуцульських говірок. 1991 р. видала книжку: "Гуцульщина. Лінгвістичні етюди", а 1997 р. з уже зібраного матеріялу разом з колегами "Гуцульські говірки. Короткий словник" (230 ст.). Належала до колективу "Загальнослов'янського

*Ярослава Закревська.
Yaroslava Zakrevska.*

лінгвістичного атласу" та "Загальнокарпатського лінгвістичного атласу". Терени її збирання діалектологічних матеріялів це Західна Україна, Східна Словаччина, Підляшшя. Мовознавчі праці Ярослави Закревської належать до найкращих здобутків українського мовознавства останніх десятиліть. Широка наукова співпраця з колегами славістами Польщі, Словаччини, Росії т.і., почавши від проєктування Загальнослов'янського лінгвістичного та Загальнокарпатського діалектологічного атласів утвердили добре ім'я вченої Ярослави Закревської серед великого славістичного колективу, причетного до цих важливих для славістики праць.

Бл.п. Ярослава Закревська належала до тих українців-мовознавців, що виростили на позитивних традиціях щодо вагомості народних говірок, як невичерпних джерел для дальшого розвитку літературної мови. Саме цей підхід до мови негувався в Україні впродовж десятиліть, коли літературну мову втискалися в прокрустове ложе приписаної нормативної лексики. Почавши молодістю від студій і дослідження мови народних казок та поем Івана Франка, вона, як показує виданий їй в 1997 р. "Бібліографічний покажчик" зі вступним словом про вчену київського колеги Павла Гриценка, не переставала цікавитися цією тематикою.

Закінчення на стор. 30.

НОВООБРАНА ПОЧЕСНА ГОЛОВА СУА

АННА КРАВЧУК

ANNA KRAWCZUK, UNWLA HONORARY
PRESIDENT

XXV Конвенція Союзу Українок Америки наділила уступаючу голову СУА Анну Кравчук званням Почесна голова СУА за вагомий вклад праці для розвитку Союзу Українок Америки на пості референтки Суспільної Опіки СУА 1981-1984, на пості референтки Стипендій СУА 1984-1993, на пості Голови СУА 1993-1999.

Анна Осінська Кравчук народилася 27 березня 1936 р. у Варшаві (Польщі) у родині українських патріотів. Мати Наталія Стефанів Осінська Чапленко була родом із Коломиї, абсолювент Варшавського університету. Батько Віктор Осінський родом із Полтавщини (народжений у Лубнах) випускник Київського та Варшавського університетів. Віктор Осінський помер в 1940 р. Почесна членка СУА Наталія Чапленко померла у 1994 р.

Буревія Другої світової війни понесла молоду вдову Наталію Осінську з трьома дочками — Таїссою (Децик Мелешко), Анною та Марією (Полянською) до Німеччини, опісля ДП таборів та в 1949 р. до США. Спершу Анна вчилася в Академії Св. Василія Великого у Філядельфії. Середню школу закінчила в Нью-Йорку Н. Дж. Зачала студії у Вашингтон Сквер Коледж, Н. Й. Добровільно зголосилася та відслужила майже три роки в американській Армії, де закінчила курси бюрових процедур та фінансів. Це дало їй підставу та практику, і вона по сьогоднішній день працює бухгаль-

тером, маючи своє мале бухгалтерійне підприємство. Фахові підвищення включно із комп'ютерським пристосуванням одержала працюючи у фірмі Енгельгард Індустріс (Engelhard Industries) опісля в Редфілд енд Блонскі СіПіЕй фірмі, а від 1970 року спеціалізується у книговодстві забезпеченової індустрії. Останніх шість років працює у страховій агенції Руг Ейдженці (Ruh Agency) у Самміт, Н. Дж.

До Союзу Українок Америки вступила у 1964 р. та є членкою-основницею 86-го Відділу СУА ім. Олени Теліги в Ньюарку, Н. Дж. У 1988 р. стала основницею 98-го Відділу СУА ім. Св. Ольги у Голмдел, Н. Дж. В Окружній Управі Нью Джерзі була референткою суспільної опіки та стипендій.

1973 р. вступила до комісії Суспільної Опіки СУА. Разом із д-р Теодозією Савицькою заснувала Осередок листування при СО СУА та вела його понад 20 років. На Конвенції СУА в 1981 р. вибрана на пост референтки СО СУА, яка тоді включала Стипендійну Акцію СУА. 1984 р. очолила референтуру стипендій, яку на її прохання відділено від Суспільної Опіки СУА на XX Конвенції. Проварила Стипендійну Акцію СУА дванадцять років. На XXIII Конвенції СУА в 1993 р. в Нью Джерзі була обрана головою СУА. 1996 р. переобрана на пост голови СУА на XXIV Конвенції у Філядельфії. Як голова СУА була першою заступницею голови Українського Музею в Нью Йорку від 1993-1999 рр. З рамени СФУЖО членом Президії SKU від 1993 р. На VII Світовому Конгресі Українців в 1998 р. була відзначена коли Стипендійна Акція СУА одержала медаль св. Володимира Великого. Почесне Головство СУА отримала на XXV Конвенції СУА в Чикаго, у травні 1999 р.

Бернард і Анна Кравчуки одружилися в 1962 р. Син Мирон народився в 1970 р. Подружжя Кравчуків є членами основниками 30-ї станиці Українських Американських Ветеранів ім. Мирона Дідурика, у Фріголд, Нью Джерзі. Бернард є теперішнім командиром 30-ї станиці УАВ. Анна є заступником командира Українських Американських Ветеранів на штат Нью Джерзі. Анна Кравчук довгі роки є членом Міжнародної організації — Люди Людям (People to People International), членом засновником Меморіальної Фундації під назвою Жінки у Збройних Силах Америки (Charter member of Women in Military Service for America Memorial Foundation, Inc) і Асоціації професійних бухгалтерів (Professional Bookkeeping Association).

Родина Кравчуків є довголітніми членами Українського Музею в Нью Йорку, УНС та УБС. Належали до парафії Св. Івана Хрестителя в Ньюарку, Н. Дж., де Анна була головою кружка Матерів. Тепер разом із чоловіком та сином Мироном, належить до Української Католицької парафії Св. Володимира у Марлборо, Н. Дж.

Родина Кравчуків живе у Голмдел, Нью Джерзі.

Анна Кравчук.

СЛОВО АННИ КРАВЧУК НА XXV КОНВЕНЦІЇ СУА

Відповідальність за цілу організацію Союзу Українок Америки, перш за все перед членством, законодавчим урядом США, українською громадою в США та в діаспорі, була завжди моїм пріоритетом за останніх шість років. Для продовження праці деяких наших референтур в Україні, зокрема суспільної опіки та стипендій, є дуже важливим утримувати добрі стосунки з Посольством чи Консульством України у США для того, щоб отримати їхнє сприяння у розвитку праці СУА в Україні. Слід підкреслити впливи українських американських організацій, включно із СУА, на державні чинники Америки, коли йдеться про політичні та економічні взаємини цих двох країн. Факт, що “ми не живемо на чужині” — а у країні яку ми, чи наші предки, добровільно вибрали та стали її повноправними громадянами, виявився у відношенні України до “іноземних українців” — українців у діаспорі із понад столітньою історією проживання поза межами України. Саме закордонні українці мають тепер нагоду сприяти Україні, впливаючи на державні чинники у країнах свого проживання. Це дух часу, який пливе своєю течією — а ми з ним. Це теперішня реальність.

Беручи до уваги, що найважливішим фактором у нашій організації є членство, я старалася бути в контакті з широким колом союзниць та поїздками в терен зблизити членів Головної Управи до членства в округах та відділах. Членство та відділи СУА розкинені по цілій Америці, віддалені від Централі, нераз чуються ізольованими і тому особистий контакт з ними є необхідний.

Наша сила є у різноманітності членства. Нас єднає не тільки мета — збереження української ідентичності та культурної спадщини — а й усвідомлення того, що велика більшість з нас не повернеться в Україну на постійне проживання. Єднає нас Україна. Те, що нині бачимо як молодше покоління засновує відділи, як зросло число вільних членок є ознакою того, що жінки бачать потребу приналежності до української жіночої організації, яка діє самостійно та демократично — до Союзу Українок Америки. Шануючи вклад праці наших попередниць, радіємо кожною новою членкою, жаліємо за кожною, що відходить від нас. Із болем серця прощаємо тих які переходять у вічність, бо ми свідомі того, що їхній вплив на розвиток СУА є незамінний. З глибоким смутком я прощала Почесних голів СУА — бл.п. Марію Савчак у 1998 р. та бл. п. Лідію Бурачинську цього року. Відійшли Почесні членки СУА Олена Климишин, Ольга Гнатик, д-р Теодозія Савицька та Ірина Чайківська.

Адміністрація Централі та продовження комп'ютеризації. У звітному часі введено зміни в адміністрації журналу “Наше Життя”. Необхідність перейти повністю на комп'ютеризовану бухгалтерську систему, прийнято професійну працівницю Орісю Яцусь.

У серпні 1997 р. відкрито Стипендійне бюро СУА у Матавані, Н.Дж., яке має одну кімнату призна-

чену на склад архівів СУА і т. п. Довголітня директорка Централі СУА Омеляна Рогожа відійшла на пенсію, а її обов'язки адміністратора перебрала Наталія Дума. Заведено електронну пошту — якою одержано понад 500 листів, а вислано біля 400, (багато із них від членів Головної Управи в той час, коли деякі із них перебували в Україні), до відділів, членства СУА та інших. Через швидкість комунікації електронна пошта стала нормою праці, за мінімальні кошти (\$19.95 місячно). Інтернет дає доступ до безмежної глобальної інформації та комунікації, яка нераз була дуже корисною. Ми започаткували сторінку на комп'ютерній мережі Інтернет, введено реєстрацію листування на комп'ютері, яка також зберігається на дисках. З огляду на добрі інвестиції тривалих фондів, конт журналу “Наше Життя” і т. п. не було потреби підвищувати передплату журналу та членських вкладок до Централі. Це завдячуємо професійності фінансової господарки фондів СУА Таїсою Турянською та Надією Цвях, які не жаліли свого часу та енергії. Крім Контрольної комісії СУА, Олег Савків із фірми Drottman & Sawkiw CPA щороку проводить контролю фінансових книг та усіх конт, виготовляє річні зіставлення до АйАрЕс, а також посвідчений фінансовий звіт (certified financial statements) потрібний до аплікацій на гранти. Наші тривалі фонди та записи із заповітів зростають, а тим самим зростає необхідність професійної адміністрації тих фондів, на які уряд звертає велику увагу. Союз Українок Америки мусить притримуватися закону АйАрЕс під кодом IRS Code Section 501(c)(3) під яким одержав статус неприбуткової організації та має звільнення від оподаткування. Згідно із цим статусом, діяльність СУА є обмежена до харитативної, виховної та культурної діянок. Це включає діяльність відділів, які законно підпорядковуються Централі СУА під числом GN 1874. Будь-яке порушення закону може спричинитися до втрати наданого нам статусу, а також втрати можливостей відтягнення від податків жертводавцям, на датки яких СУА полягає у своїй діяльності.

Наші видання. Крім видання книжки “Білим по білому. Жінки в громадському житті України 1884-1939” авторства Марти Богачевської-Хомяк, Союз Українок Америки також фінансував видання в Україні книжки під назвою “Мілена Рудницька — статті та доповіді”, головним редактором якої була заступниця голови СУА Марта Хомяк.

З нагоди міжнародних конкурсів для дітей і молоді видано збірники винагороджених творів “Рік родини 1994”, “Природа і ми”. Адміністратором конкурсів була заступниця голови СУА Ольга Тритяк.

У 1998 р. перевидано Статут СУА із змінами внесеними на Конвенціях СУА від 1984 до 1996 р.

Вийшли також нові відзнаки СУА.

Приготовляється до друку брошуру “Стипендійна Акція СУА 1993-1999”.

Від проголошення незалежності України у 1991 р. до сьогоднішнього дня зв'язки з американськими державними чинниками посилюються. США є на списку українських американських краєвих організацій, які отримують запрошення до Білого Дому чи Стейтвого Департаменту, коли обговорюються українські справи. У міру можливості, я брала участь, або (якщо дозволялося) висилала заступницю до Вашингтону. Тут відчувається брак Окружної Управи у Вашингтоні голова якої могла б репрезентувати США.

На запрошення Президента Билла Клінтона, 14 червня 1996 р. відбувся надзвичайний брифінг у Білому Домі в якому я брала участь разом із понад 200 представниками різних етнічних груп у США. Це вперше відзначено етнічні угруповання, звернено на них увагу та визнано їхній вклад у мозаїку американського народу. Це було офіційне започаткування відзначення багатокультурності США, зокрема у стейтвих публічних школах. Доповідачами були Віцепрезидент Ал Гор, генеральний секретар США для справ освіти Річард Райлі та сам Президент Билл Клінтон.

У червні 1997 р., будучи на конференції Міжнародної Ради Жінок в Оттаві (Канада), я одержала запрошення взяти участь у конференції *Vital Voices/ Women in Democracy* у Відні, (Австрія). Союз Українок Америки був єдиною українською організацією у США, запрошеною Стейтвим Департаментом на цю конференцію. Від Союзу Українок Америки брала участь заступниця голови Ірина Куровицька.

На запрошення віцепрезидента Альберта Гора, напередодні його від'їзду в Україну у липні 1998 р., яка включала візиту до Чорнобиля, я мала нагоду підкреслити важливість охорони здоров'я дітей, жінок та жертв Чорнобиля. Я також повідомила про участь США на 4-ій Всесвітній Конференції ООН для справ жінок в Китаї 1995 р. на якій прийнято заяву СФУЖО у справі наслідків Чорнобильської аварії під числом 54. Не маючи заяви зі собою, переслали її Віцепрезидентові факсом прямо до літака. У своїй промові в Україні, А. Гор говорив про трагедію нуклеарної катастрофи та її наслідки на здоров'я населення та про 65-ту річницю голодомору в Україні. Ми отримали копії його промов та знімок.

США одержує запрошення на інструктажі інших федеральних інституцій, як напр., від USAID, HUD (US Department of Housing and Urban Development) та інших в яких по можливості я брала участь. Заступала мене до "ГАД" Марія Пазуняк.

Взаємини із представництвом України у США. У звітному часі прийшлося попрощати посла України до США д-ра Юрія Щербак та його дружину Марію Щербак. Відношення Ю. Щербак та його штабу до США були завжди прихильні та допоміжні. Як голова США, разом з іншими представниками українських американських організацій, я мала нагоду бути на зустрічах в Посольстві України у Вашингтоні, які були дуже будуючі та потрібні для взаєморозуміння. Завжди була мова про важливість впливів українських організацій США на американський уряд у справах Ук-

раїни, бажанням якої є стати рівним (дипломатичним та економічним) партнером з Америкою та іншими державами з якими Україна має дипломатичні стосунки.

18-го грудня 1998 р. у Посольстві України до США, на запрошення новопризначеного посла України до США Антона Бутейка, мені припала велика честь особисто привітати його від членства США та підкреслити наші турботи про долю дітей, жертв Чорнобиля, потерпілих від повені на Закарпатті та справою торгівлі жінками з України. Посол признав важливість наших турбот, які не є легкими до розв'язання.

Представництво України до Організації Об'єднаних Націй. З радістю ми прийняли вістку, що Генадій Удовенко, Міністер Закордонних Справ України – обраний президентом 52-ої Асамблеї ООН на 1998 р. З цієї нагоди відбулася зустріч, а наприкінці року прощання Міністра в Українському Інституті Америки в Нью-Йорку. Заходами США та Окружної Управи Нью-Йорку, відбулася зустріч з дружиною Міністра Діною Удовенко.

Українська американська громада попрощала Представника України до ООН Анатолія Зленка та привітала його наступника Володимира Єльченка.

Українське Консульство в Нью-Йорку. Українська американська громада попрощала також довголітнього Генерального Консуля України до Нью-Йорку Віктора Крижанівського та привітала новоназначеного Генерального консуля Юрія Богаєвського. У дуже скорому часі виринула потреба посередництва Консульства у справі необхідних документів при транспортуванні двох контейнерів гуманітарної допомоги для потерпілих від повені на Закарпатті. Справа була негайно полагоджена і контейнери доставлено до Союзу Українок в Ужгороді, за що ми безмежно вдячні.

Представництво США в українських установах. Український Музей в Нью-Йорку. За статутами Союзу Українок Америки та Українського Музею в Нью-Йорку, голова США є з уряду першою заступницею голови Управи УМ, а в Управі УМ США має більшість голосів – 51%. Це велика відповідальність не тільки перед членством США, але й перед усім українським громадянством. Від заснування УМ 1976 р. до сьогоднішнього дня. Союз Українок Америки створює фінансову базу для діяльності музею. Більшість членів УМ є рівночасно членами США. Відділи США є також членами УМ. УМ є представником української культурної спадщини у міжнародній столиці – Нью-Йорку. Нашим спільним обов'язком та завданням є залишити цю спадщину наступним українським поколінням у США.

Світова Федерація Українських Жіночих Організацій. США був ініціатором та одним із засновників СФУЖО у 1948 р. За Статутом СФУЖО, голова США разом із головами інших складових українських жіночих організацій, є заступницею

голови СФУЖО. Кожного року у жовтні відбуваються річні наради у Торонто, Канада, де знаходиться осідок СФУЖО, в яких бере участь делегація США на чолі з головою. У 1997 році відбувся 7-ий Конгрес СФУЖО в якому брали участь делегати українських жіночих організацій із чотирьох континентів. На передконгресових нарадах СФУЖО мене обрано головою Ділової Президії Конгресу, в яку входили присутні голови організацій. Конгрес був цікавий, діловий та успішний. Головою СФУЖО переобрано Оксану Блискун-Соколик на п'ятирічну каденцію.

Почесне членство СФУЖО надано членці США Христині Навроцькій, а грамоти вдячності Наталії Даниленко, Ірині Куровицькій, Ользі Ставничій та Ірині Руснак.

У листопаді 1998 р. СФУЖО відзначило 50-ий ювілей свого існування. Кожна організація рекомендувала одну членку на відзначення грамотою вдячності за вклад довголітньої праці у СФУЖО. Таку грамоту одержала членка США Олена Процюк.

Світовий Конгрес Українців. Як член Президії СКУ (з рамени СФУЖО), я брала участь у засіданнях, які відбувалися 3-4 рази на рік, у Торонто, Канада, де є осідок Світового Конгресу Українців. Із приналежністю Об'єднання Українців Росії, Румунії та інших країн колишнього Радянського Союзу до СКУ, число українців представлених у СКУ доходить до 20 мільйонів. Це тільки підкреслює важливість Світового Конгресу Українців, який об'єднує українців поза межами України.

У грудні 1998 р. відбувся 7-ий Конгрес СКУ. За рекомендаціями голови СФУЖО Оксани Соколик, мене обрано другим (із шістьох) заступником Тараса Підзамецького — голови Ділової Президії 7-го Конгресу, а Варку Бачинську — протоколярною секретаркою. Стипендійна Акція США одержала найвище відзначення СКУ — медаль Св. Володимира, а грамотами були нагороджені: Анна Кравчук, Марія Химинець, Софія Андрушків, Люба Більовшук, помертно — д-р Теодозія Савицька та Віра Мицьо. Для Союзу Українок Америки це було признание заслуг за 30-літню діяльність Стипендійної Акції США. Це вперше СКУ відзначив організацію за успішну, віддану та безкорисливу працю — допомогу українським учням та студентам у діаспорі та в Україні.

Мені припала честь бути модератором другого круглого стола на тему: "Українська діаспора в новому етапі" у якому брало участь вісім доповідачів. Іншим круглим столом вела Ірина Куровицька.

Президентом СКУ на п'ятирічну каденцію вибрано Аскольда Лозинського. З рамени СФУЖО я увійшла до Президії Світового Конгресу Українців.

Національна Рада Жінок США та Міжнародна Рада. Від 1952 р. США є членом Національної Ради Жінок США осідок якої знаходиться в Нью-Йорку. Голови складових організацій входять до Ради Директорів НРЖ /США. Представниці США беруть участь у щорічних нарадах НРЖ/США. Як член

НРЖ/США, США входить до Міжнародної Ради Жінок, конвенції якої відбуваються що три роки. Заступниці голови США Ольга Тритяк та Ірина Куровицька репрезентували США на нарадах НРЖ/США.

Міжнародна Рада Жінок. У червні 1997 року відбулася 28-ма Конвенція Міжнародної Ради Жінок в Оттаві, Канада. Разом із Іриною Куровицькою та Марією Томоруг я була однією із тринадцяти делегатів від Національної Ради Жінок/США. Союз Українок Америки оплатив кошти Оксані Куц з України, яка брала участь як спостерігач. Союз Українок Канади запросив Марію Драч, голову Міжнародної Жіночої Громади в Україні. Нашим завданням є сприяння відновленню членства Національної Ради Жінок України у Міжнародній Раді Жінок, яке було втрачене у 1925 р., після того, як Україна втратила незалежність. На Конвенції у 1997 році прийнято Росію та Сінгапур. Можливість прийняття України до МРЖ може стати реальністю на наступній Конвенції МРЖ у 2000 р.

Слід зазначити, що деякі українські жіночі організації в діаспорі, також належать до Національних Рад Жінок у країнах свого проживання, як наприклад: Союзу Українок Канади, Австралії і т.п. Це дає нам нагоду спільно підтримувати проекти резолюцій та рекомендацій, як це було в 1997 р. у справі Чорнобильської катастрофи та здоров'я потерпілих, особливо дітей, молоді та жінок.

Генеральна Федерація Жіночих Клубів. Від 1948 р. Союз Українок Америки є асоціативним членом цієї організації (associate member) з правом одного голосу. Осідок ГФЖК є у Вашингтоні, ДК, а членство складає понад 300 американських та міжнародних жіночих організацій. Конвенції ГФЖК відбуваються кожного року, а президента обирають на одну дворічну каденцію. У 1998 р. було обговорено питання американських етнічних організацій та можливості їхніх впливів на міжнародній арені. У звітуванні про закордонні організації було подано, що в Україні є 26 Відділів ГФЖК, але делегації з України не було. Крім мене, Наталія Іванів була делегатом від Українського Золотого Хреста, Христина Бідяк від СФУЖО та Марія Полянська від Округної Управи США в Нью-Джерзі. Приналежність до американських жіночих структур історично відкрила нам двері на міжнародну арену під час поневолення України. Тепер це дає нам змогу сприяти жіночим організаціям України.

Це короткий огляд праці в ділянці представництва США та зв'язків, які постійно перехреснюються та себе доповнюють. Дякую Ірині Куровицькій за вклад праці у розвиток зв'язків, які постійно поширюються.

Співпраця із Союзом Українок України. За останніх три роки співпраця з Союзом Українок України посилилася. У листопаді 1996 р., на запрошення голови СУУ Атени Пашко, я була на третьому з'їзді СУ в Києві на якому відзначено п'ятиріччя відновлення СУ. Головою Союзу Українок

переобрано Атену Пашко. Тут була добра нагода посилити співпрацю із СУ, зокрема в гуманітарній діяльності нашої організації.

Союз Українок України тісно співпрацював, проробив велику працю та виявив відповідальність, коли Суспільна Опіка США прийняла рішення вислати дітей Чорнобильської зони на оздоровлення. Завдяки гармонійній співпраці, сотні дітей мали нагоду побувати у санаторіях на лікуванні та відпочинку.

При Головній Управі Союзу Українок України створено Комісію Стипендій, до якої ввійшло 26 голів Відділів СУ, які представляють 26 областей в Україні. Тамара Величко очолила Комісію стипендій Союзу Українок у Києві. За рекомендаціями цієї комісії, Стипендійна Акція США призначає спонсорів та стипендії, і пересилає до Києва, Комісія СУ відповідає за доручення стипендіатам. Ця система добре зкоординована, а стипендії одержують учні та студенти з усіх областей України.

Співпраця між Союзом Українок України та Союзом Українок Америки є не тільки потрібна, але й необхідна. Найкращим доказом був найбільший спільний проєкт допомоги поводням в Закарпатській обл., де допомогу США одержало понад дві тисячі родин. Ми вдячні філіям Союзу Українок України на Закарпатті на чолі з д-р Оксаною Ганич за їхній великий вклад праці. Ми дякуємо Союзові Українок України на чолі з Атеною Пашко за співпрацю, без якої харитативні акції США не могли б так швидко розвинути свою діяльність в Україні.

Нас єднає не тільки назва — Союз Українок — але й турбота за майбутнє України та її народу.

Міністерство у справах сім'ї та молоді в Україні. В часі останньої каденції була нагода зустрічей в Торонто, Канада, та у Нью-Йорку із Міністром у справах сім'ї та молоді Валентиною Довженко, на яких обговорено працю міністерства і нашу турботу про долю дітей та жінок в Україні.

Заходом міністерства, 21-23 травня 1998 р. у Києві відбувся Всеукраїнський конгрес "Жінка на порозі ХХІ століття: становище, проблеми, шляхи соціального розвитку" на який я та Ірина Куровицька отримали запрошення. Запрошені були також українські жіночі організації діаспори на чолі з головою СФУЖО Оксаною Соколик. Союз Українок Америки репрезентувала заступниця голови США Софія Геврик, яка прочитала привіт від США. Доповідачем на одній із сесій була заступниця голови США д-р Марта Богачевська Хомяк.

Короткий огляд праці референтур. З огляду на економічні, політичні та стихійні (Чорнобиль і Закарпаття) проблеми в Україні, референтури суспільної опіки та стипендій блискавично розвинули свою діяльність. Моє особисте признание Лідії Черник та комітетові СО США за зорганізування допомоги потерпілим від повені на Закарпатті, а усьому членству США сердечна подяка за швидку та віддану співпрацю. Без Вашого зрозуміння важливості та підтримки цієї гуманітарної допомоги, вона б ніколи не була ус-

пішною. Це найбільша гуманітарна допомога з рамени СО в історії США. Дякую Вам за спонсорування дітей-сиріт, учнів та студентів в Україні, а Любі Більовщук за сотні (а то й тисячі) годин безкорисливої праці та турботу за кожного стипендіата не тільки в Україні, але і в діаспорі. Нарешті, по тридцятирічній діяльності, Стипендійна Акція США втішається признанням Світового Конгресу Українців, належним признанням української діаспори.

Успіхи ділянок праці США завдячуємо фінансовій підтримці членства та українського громадянства, які з великим довір'ям до США, вірять у стабільне продовження акцій. Доказом цього є факт, що щораз то більше оформлюємо тривалі фонди на цілі США. Останньо — фонд Любомири і Михайла Пежанських на допомогу хворим дітям в Україні, подружжя Ольга і Петро Лісси із Фльориди подарували ділянку землі, а Головна Управа США у жовтні 1998 р. одобрила її продаж та оформлення фонду майбутнього Дому союзняк тут, у США. Це велике завдання, яке стоїть перед нами. Безперечно, ми мусимо сповнити бажання жертводавців та притримуватися державних законів, оформлюючи тривалі чи інші фонди. Це не тільки завдання — це велика потреба звернути увагу на себе, на наше членство, якому належить пошана та піклування.

Спасибі усім членкам Головної Управи за вклад праці до завершення та успіху цієї каденції! Спасибі Ользі Третьяк, моїй "правій руці", Софії Геврик, Марті Хомяк, Ірині Куровицькій, Варці Бачинській за протоколування у США та у СКУ — непомітне на зовні, а дуже важливе, нашим фінансистам — Таїссі Турянській та Надії Цвях, Ярославі Рубель, Х. Їжак та Комітетові конвенційної книги, що входить у продовження історії США, Оксані Фаріон за опіку над вільними членками, Марії Пазуянк та референткам Лідії Черник, Любі Більовщук, Ірені Олексюк за вклад праці, який збагатив діяльність нашої організації.

Головному редакторові Ірені Чабан та англomовному редакторові Тамарі Стадниченко моя подяка за провід та в редагуванні офіційного США — журналу "Наше Життя". Працівникам Мілі Рогожі, Наталії Думі, Орисі Яцусь та Теодозію Чабанові за віддану працю. Вікторії Міщенко за працю у стипендійному бюро.

Я дякую усім членкам США за довір'я до мене за останніх шість років. Для мене була велика честь бути Вашою головою та представником Союзу Українок Америки у США, Україні та в діаспорі.

Спасибі Окрузі Чікаго на чолі з головою Любою Калін та головою Конвенційного комітету Оленці Матвішин за 25-ту Конвенцію США. Моя подяка Дарії Ярошевич за ведення ХХV Конвенції, також дякую заступницям, голові, секретаркам та усім членкам Конвенційного комітету.

Успіхи та багатогранність діяльності США завдячуємо усім членкам США. Підтримкою та своєю муравлиною працею саме Ви уможливили нам працювати. Від Вас ми залежні та працюємо для Вас.

Щастя Вам, Боже!!!
ЩАСТИ НАМ УСІМ, БОЖЕ, У ХХІ-МУ СТОРІЧЧІ!

ВІСТІ З ЦЕНТРАЛІ

ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО
УКРАЇНИ
ПРИ ОРГАНІЗАЦІЇ ОБ'ЄДНАНИХ
НАЦІЙ

PERMANENT MISSION
OF UKRAINE
TO THE UNITED NATIONS

Phone : (212) 759 70 03

220 East 51st Street
New York, N.Y., 10022

Fax : (212) 355 94 55

Голові Союзу Українок
Америци

Нью-Йорк, 25 жовтня 1999 року

пані Ірині Куровицькій

Шановна пані Куровицька,

Від імені всіх співробітників Постійного представництва України при ООН та від себе особисто хотів би щиро подякувати Союзу Українок Америки за теплі привітання з нагоди обрання України до складу непостійних членів Ради Безпеки ООН.

Ця подія стала справді визначним досягненням зовнішньої політики незалежної України і ще одним підтвердженням високого авторитету нашої держави серед членів міжнародного співтовариства. Пишаючись здобутою в нелегких змаганнях перемогою, ми водночас усвідомлюємо всю повноту покладеної на нас відповідальності - представляти всю Центральну і Східну Європу в найвищому політичному органі ООН.

Хотів би запевнити Вас, що ми докладемо всіх зусиль, щоб Україна достойно виконала цю почесну, але надзвичайно складну місію, і дипломати Постійного представництва, як завжди, сподіваються в цьому на підтримку і розуміння з боку Союзу Українок Америки.

Зі щирою повагою і найкращими побажаннями,

Володимир Єльченко.

Посол,
Постійний представник
України при ООН

22 серпня ц. р. відсвяткували проголошення незалежності Української Держави в Українському народному домі. Генеральний консул України в Нью-Йорку Юрій Богаєвський подякував за привіти двом організаціям. Консул зачитав останній параграф привіту Союзу Українок Америки. Ольга Тритяк репрезентувала США. Імпреза була спонсорована УККА і УАК Радою.

1 вересня відбулося прийняття в Українському Консульстві, 8 вересня в Представництві України до ООН з нагоди святкування проголошення незалежності Української Держави. Голова США взяла участь в обох відзначеннях.

21 вересня. На запрошення Міністра Закордонних Справ України Бориса Тарасюка, який приїхав виступити в ООН, відбулося прийняття в Українському Представництві для делегатів 54 сесії Генеральної Асамблеї ООН. Ірина Куровицька репрезентувала США.

23 вересня голова США і референтка зв'язків Мотря Слоневська домовилися про зустріч з відповідальними особами українського посольст-

Зустріч у Вашингтоні. Зліва: Мотря Слоневська, Богдан Соллоповський, Ірина Куровицька.

ва у Вашингтоні, для вияснення мотивів відсутності запрошення представників Союзу Українок Америки на святкування 8 річниць незалежності Української Держави. Ми подарували книжки “25 Конвенція СУА” та “Мілена Рудницька: Статті, листи, документи”, і кілька примірників “Нашого Життя”.

Користаючись з нагоди побуту у Вашингтоні, голова СУА Ірина Куровицька з Мотрею Слоневською — членкою Екзекутиви для справ зв'язків, зустрілися з президенткою Генеральної Федерації Жіночих Клубів Maxine S. Scarbro і передали їй Конвенційну книжку та довідалися, що Конвенція Генеральної Федерації Жіночих Клубів 2000 р. відбудеться у Бостоні. На засіданні Екзекутиви голова СУА І. Куровицька запропонувала зустрітися з новим послом України в США Антоном Бутейко, щоб познайомити його з організацією. Посілка посол мав заплановану зустріч з делегацією України в Нью-Йорку, яка приїхала на Генеральну Асамблею ООН, зустріч була із другим заступником посла — Генадієм О. Надоленком та міністром-консулом д-ром Богданом Соколовським, які обіцяли представити послові нашу справу.

Того самого вечора відбувся прийом з нагоди 8-ої річницї Незалежності України в Конгресі США де виступав Антон Бутейко і була нагода познайомитися з ним і його дружиною та розказати про візит до посольства.

24 вересня Міністер також мав зустріч з представниками громади в Українському Інституті Америки. Голова СУА Ірина Куровицька привітала достойного гостя та, інформуючи про СУА, під-

креслила осяги в репрезентації неурядових організацій в ООН. При нагоді подякувала Генеральному консулу Юрієві Богаєвському за його допомогу при акціях СУА.

18 вересня. Голова СУА взяла участь у бенкеті 25-го Крайового З'їзду Організації Оборони Лемківщини в Америці.

2 жовтня Стефанія Барановська, членка 89-го Відділу СУА в Кергонксоні репрезентувала Екзекутиву на святкуваннях 75-ліття створення СУА в Америці.

23 жовтня. Марія Полянська — голова Округи Нью-Джерзі репрезентувала Екзекутиву СУА на 24-у З'їзді Організації Оборони Чотирьох Свобід України і Об'єднанні Жінок Чотирьох Свобід України.

23 жовтня. На святкуванні 35-ліття 83-го Відділу СУА у Нью-Йорку були присутні голова СУА Ірина Куровицька, яка виголосила привіт, заступниця голови Марія Томоруг, протоколярна секретарка Варка Бачинська, Ярослава Рубель — пресова референтка, Ірена Бехтольд — вільна членка Екзекутиви, референтка Суспільної Опіки СУА Надія Шмігель і редактор журналу “Наше Життя” Ірена Чабан. Марія Томоруг, Варка Бачинська і Ірена Чабан в минулому були головами 83-го Відділу.

24 жовтня відбулося святкування 103-го Відділу СУА ім. Олени Пчілки, Гемстед, Н. Й. з нагоди 30-го Ювілею. Голова СУА Ірина Куровицька взяла участь у святкуваннях і виголосила привіт.

Закінчення із стор. 3.

*повірять в милосердя Бога
і спертися на вірність друга знов.
“Так мало часу”, ст. 144.*

І так ми вслухалися хоча хвилину у зворушливу музику витонченої поезії Наталі Лівницької-Холодної, ми заглянули в її глибоку душу, повну особистої, родинної, патріотичної і релігійної любови. Знайдім таки час і пізнаймо на самоті ще інші зворушливі вірші, які нам подарувала Наталя у збірці “Поезії, старі і нові” 1986, видання Союзу Українок Америки в Нью-Йорку. Ця книжка прикрашує не одну бібліотеку.

А тепер ще її найновіший вірш, мабуть ще ніде не друкований, написаний 6 березня 1997 р. для свята в честь Тараса Шевченка у пансіоні в Торонті. Наталя розказувала, що коли дитиною весною відвідувала Чернечу гору біля Канева, залюбки збирала там материнки (чебрець). Можна вважати цей вірш Наталі Лівницької-Холодної її запомомом:

НА ЧЕРНЕЧІЙ ГОРІ

*Знов приснилась мені моя Україна
І Дніпрові кручі, як мовив Тарас.*

*Та пробила мені вже остання година
В чужу землю навкі лягати час.*

*Прокотилось життя, наче повінь в негоду.
Мої друзі по засвітах геть розійшлись.
Десь поділась і слава козацького роду,
Мовкне серце, що билось нею колись.*

*Мовкне серце, а в ньому та сама тривога,
Хоч спочити йому давно вже пора
Та вогнем невмирущим молитва до Бога:
Не карай її Господи більш, не карай!*

*І за що? За лани золотої пшениці,
За вишневі садки і спів солов'я,
І зате, що родять іще молодиці,
Що не вмерла, живе ще Українська Земля!*

*А мені, як ляжу уже до спочинку,
Дай лишить по собі бажання одне:
На Чернечій Горі, рвучи материнку,
Хай згадають мене.*

НА ПІДСТАВІ ДОПОВІДІ ВИГОЛОШЕНОЇ
НА “ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКОМУ ЯРМАРКУ”
28 ВІДДІЛУ СУА В ІРВІНГТОНІ, Н.Дж. 3 ЖОВТНЯ 1999 р.

OUR LIFE

Monthly, published by Ukrainian National Women's League of America

Vol. LVI

DECEMBER 1999

Editor: TAMARA STADNYCHENKO

FOR UNTO US A CHILD IS BORN...

NEWS FROM UNWLA HEADQUARTERS

Receptions commemorating Ukraine's Declaration of Independence took place at the Ukrainian consulate on September 1, 1999 and at the Ukrainian Mission to the United Nations on September 8, 1999. UNWLA President Iryna Kurowyckyj took part in both celebrations.

At the invitation of the Minister of Foreign Affairs, Boris Tarasiuk, a reception for the delegates of the 54th session of the United Nations was hosted at the Ukrainian Mission on September 21. Iryna Kurowyckyj represented the UNWLA at the event.

On September 23, the president of the UNWLA and UNWLA public relations chair Motria Sloniewska met with representatives of the Ukrainian mission in Washington to discuss the reasons the UNWLA had not been invited to the official celebrations for the 8th anniversary of Ukrainian Independence. The Mission representatives were

presented with copies of the 25th UNWLA Convention Book, a copy of *Milena Rudnytska: articles, letters and documents*, and copies of *Our Life*. While in Washington, Mrs. Kurowyckyj and Mrs. Sloniewska also met with Maxine S. Scarbro, president of the General Federation of Women's Clubs, who was presented with a copy of the convention book and who informed us that the convention of the General Federation of Women's Clubs in the year 2000 will take place in Boston.

At a meeting of the Executive Committee, it was suggested that UNWLA representatives meet with the new Ukrainian ambassador to the United States, Anton Buteyko, to acquaint him with the organization. Because of previously scheduled commitments in New York, the ambassador was unable to meet with UNWLA members; the meeting took place with Vice Ambassador, Hennadi O. Nadolenko and the Consular

Minister, Dr. Bohdan Sokolsky. UNWLA representatives met with His Excellency Anton Buteyko and his wife at a congressional reception held that evening to commemorate the eight anniversary of Ukrainian independence. UNWLA President Iryna Kurowyckyj had further opportunity to speak with the ambassador during his visit with members of the Ukrainian "hromada" at the Ukrainian Institute of America in New York City. At the meeting, Mrs. Kurowyckyj underscored the achievements of non-administrative organizations at the UN and took the opportunity to thank Yuriy Bohayewskiy for his assistance with UNWLA activities.

On October 2, Stephania Baranowska, a member of UNWLA Branch 89 in Kerhonkson, represented the Executive Committee at the 50th anniversary celebration of the creation of the UNWLA in America.

On October 11, UNWLA President Iryna Kurowyckyj and Olha Trytyak (chair of the UNWLA's archives committee) met with Halyna Myronovych, the assistant curator of the Immigration History Research Center at the University of Minnesota. Archives of twenty-four groups of immigrants, including Ukrainians, can be found at the IHRC. The UNWLA plans to transfer its archives to the Center which already houses the archives of many other Ukrainian organizations and those of private Ukrainian social activists

On October 23, Maria Polanska, head of the New Jersey Regional Council, represented the Executive Committee at the 24th congress of the Organization in Defense of the Four Freedoms of Ukraine and the United Women of the Four Freedoms of Ukraine.

On October 23, UNWLA Branch 83 in New York celebrated its 35th anniversary. President Iryna Kurowyckyj delivered a personal greeting to branch members. Vice President Maria Tomroug, recording secretary Barbara Bachynsky, press secretary Jaroslawa Rubel, member at large of the Executive Committee Irene Bechtold, editor in chief of *Our Life* Irena Chaban and UNWLA social affairs chair Nadia Shmigel also attended the celebration. Maria Tomorug, Barbara Bachynsky and Irena Chaban have all served as presidents of Branch 83 in the past.

On October, the National Board and its executive committee congratulated UNWLA Branch 103 of Hemstead, New York on its 30th anniversary. UNWLA president Iryna Kurowyckyj attended and presented a personal greeting.

★ ★ ★

UNWLA NEWS BRIEF: WASHINGTON, D.C.

by MOTRIA SLONIEWSKY,
Vice President, Public Relations

On Wednesday, September 22, 1999, UNWLA President Iryna Kurowyckyj and UNWLA Vice President for Public Relations Motria Sloniewsky traveled to Washington, D.C. for a series of meetings. Our first visit was to the Embassy of Ukraine, located on M Street within sight of the Key Bridge to Virginia over the Potomac River. At the Embassy, we were received by the Deputy Chief of Mission, the Honorable Dr. Bohdan Sokolowskyi, and Second Secretary Hennadi Nadolenko.

Iryna Kurowyckyj briefed the Ukrainian officials about the general work of the UNWLA in the United States and in other countries, principally in Ukraine. She also expressed the grave concern of UNWLA members and other Ukrainians about the illegal trafficking in women and adolescents from Ukraine and other countries for prostitution. Options for addressing this problem were discussed, including the UNWLA's plans to petition the U.S. Department of Labor to change its policies to permit visas to be issued to young women from Ukraine, which would permit them to work legally in the United States for short periods of time, thus offering them an alternative to being victims of traffickers. Mrs. Kurowyckyj stressed that because the UNWLA is barred under its charter from engaging in lobbying activities, the organization's efforts are limited to providing information and to expressing concern about the issue to our elected representatives in Congress.

At the end of the meeting, we presented our hosts with copies of various UNWLA publications, including a copy of our 25th Convention Commemorative Book.

From the embassy, we made our way from Georgetown to Washington's central district for a meeting of the General Federation of Women's Clubs. The Federation is an international organization of women's clubs whose membership encompasses 6,500 clubs in the United States and countless other clubs in more than 20 other countries. It counts a number of Ukrainian organizations among its members. The UNWLA has been an associate member of the Federation since 1948.

The General Federation of Women's Clubs is headquartered in a charming 150-year old building

located at 17th and N Streets where we were graciously received by both the current president of the organization and the president-elect. At the meeting, we again described the mission and the work of the UNWLA and had a frank and open discussion about specific shared goals of the UNWLA and the Federation, and about the common objectives and problems of women's clubs in general. At the end of the meeting, Mrs. Kurowyckyj presented our hosts with inscribed copies of various UNWLA publications.

The long and productive day was capped by a Congressional reception commemorating the eighth anniversary of Ukraine's independence.* Hosted in the Rayburn Building on Capital Hill, the function was well attended by U.S. government representatives from both legislative and executives branches, Ukrainian govern-

ment officials and leading representatives of the Ukrainian-American community. Among the speakers at the reception were five Congressmen, a representative of Vice President Gore, an aide to First Lady Hillary Rodham Clinton, and former Ambassador to Ukraine W. Miller. Brief remarks on the importance of the occasion were also made by A. Lozynsky, I. Gawdiak and M. Sawkiw, organizers of the function. At the close of the festivities, Ambassador A. Buteyko thanked everyone for their kind and encouraging sentiments

** While Ukrainian Independence Day is universally celebrated in August, the reception was held in September because of the annual Congressional summer recess.*

NATALIA'S CRAFT CORNER

Picture Perfect Christmas Crafts for Children

Making mama or tato a refrigerator photo magnet or photo bookmark.

by NATALIA K. BILASH

You will need:

- Lid from frozen juice can
- Magnet
- 2 pieces of ribbon about 3 inches long
- glue, scissors, gift wrap, construction paper, tape
- Photograph of yourself

For the Refrigerator Photo Magnet

Trace the lid from the frozen juice can on a piece of construction paper and cut it out.

Cut your photo to fit the center of this round cut out.

Trace the lid a second time on another piece of construction paper.

Use this circle as the center of a flower and draw petals around the circle. Cut out.

Use the construction paper flower as a guide to draw the same flower on colorful gift wrap paper.

Cut out gift wrap paper flower and glue it on top of construction paper flower.

Glue or tape photograph to juice can lid and glue the lid in the middle of the flower.

Glue a magnet strip to the back of the flower.

For the Bookmark

Cut a 2.5 X 7 inch strip of construction paper and an equal size strip of gift wrap.

Cut a square or circular hole in the giftwrap that is a little smaller than your photograph.

Tape the photo to the back of the gift wrap so that its shows through the opening.

Tape two pieces of ribbon at the bottom of the construction paper so they hang.

Glue gift wrap to construction paper.

THE SAINT NICHOLAS THAT WASN'T

by ANNA KRAWCZUK
Honorary President, UNWLA

December 1942, Balyhorod, Poland. I am six years old and returning from school. As I pass the Hladyshowsky's house, Mrs. Hladyshowsky calls to me and asks me to come in. I know her; she is my mother's friend, so I enter. She gives me a small box and tells me that St. Nicholas made a mistake and left the gift for me at her house. He probably got lost or something, she says. The box does have my name on it and I gladly accept. The present from St. Nicholas means I must have been good even though I knew I sometimes wasn't. I open the box and find a beautiful fountain pen inside. And I was happy. How I had wanted to own a pen and to really write. And now I had one even though it had been left for me at the wrong house. I skipped joyfully all the way home and could not stop wondering how St. Nicholas could have made such a mistake. But I really did not care for I believed in him.

* * *

Erfurt, Germany, 1944. World War II is raging. I am eight years old, my sister Taissa is sixteen, and my sister Maria is almost six. Our widowed mother is putting in another twelve hour shift of forced labor at the factory in the labor camp. She works nights. Taissa is our mother for the day. But there are times when Maria and I are completely alone.

As the feast of St. Nicholas approaches, Maria and I expect that St. Nicholas will reward us for being good children by leaving gifts under our pillows. Before December 19th, I notice my mother and Taissa talking in hushed voices and know they must have some secret. One day I pretend to be sleeping for I want to know what is going on. I see that they are making a doll from whatever pieces of cloth they can get. I hear them discussing it. This will be a gift for Maria; she is the youngest and she is so small. All of a sudden I realize that St. Nicholas is not real and I want to participate with my mother and Taissa in making his feast day a great day for our little sister. They realize that I am not asleep and that I have overheard them. I am invited to join them.

My mother explains about St. Nicholas -- he is well and is still rewarding children throughout the world for being good. But this is wartime and he cannot make it through the airplanes and the bombs that by now are

falling almost every day. So we must help him. I listen to the life story of Bishop Nicholas of Greece who lived so many years ago, about his love and concern for the poor, especially children. I know that he is not alive. So he cannot be. He is not. At that moment I make a promise to myself that if and when I have children of my own, I will not place gifts under their pillows on St. Nicholas Day.

* * *

Elizabeth, New Jersey, December 15, 1970. My husband and I are delighted. Our son Myron is born, almost on St. Nicholas Day, or rather between St. Nicholas Days, for by the new calendar in our adopted country it falls on December 6th, but by the old Gregorian calendar it is on December 19th. I remember the promise I made to myself so many years ago. And I keep it. No gifts under the pillow. But at St. John's School there is a big St. Nicholas celebration and I bring Myron. He is delighted with the present given to him by St. Nicholas who is on the stage with the angels who are his helpers in distributing the gifts. He is six years old and he is happy. He believes in St. Nicholas. And rightfully so.

* * *

December 1978. It is almost a month that I am at St. Barnabas Hospital in Livingston, New Jersey. On December 7th I wake up and feel something hard under my pillow. As I reach for it, a nurse runs in and tells me that she was told to tell me that St. Nicholas was here during the night and has left me a present. She watches me open the box of goodies -- chocolates, nuts, candies. I offer some to her and she thanks me and giggles. Then, in a serious tone, she asks, "Is it really your religion to put gifts under a pillow? Why?"

I think back to 1944. Oh, yes, I tell her. Sure, it is my religion, but you must tell me who sent you here with these goodies. She does not know the name, but describes the person carefully and soon I know it was my dear friend Ksenia Hapij playing the role of St. Nicholas. And I believe again in St. Nicholas, for he lives in the hearts of good people.

SUBJECT INDEX TO VOLUME LV - 1999

Arts and Literature

Smoliar Wins 1998 Kovaliv Prize 2:20
Olena Teliha and Oksana Liaturynska 4:16
Ukrainian Women Writers: English Language Series 7-8:18
Portrait of a Translator: Maria Bohdanivna Hablevych 9:22
Baba's Book and Olha Kobylinska 10:20

Ecology

Eco Newsletter 11:21

Education

Education and the Ukrainian Preschool 3:18

Finance

Investments: Getting Started 4:13

General

Ukrainian Policing and the Trafficking of Women 1:17
Belatedly, Pollyanna 2:20
The Three Martas 3:20
How To Pick a Ham 4:19
The Power of Friendship 5:20
Hey Tato 6:18
Children's Audia Cassettes 7-8:20
An Ounce of Perspiration, a Pound of Inspiration 11:18
Natalia's Craft Corner 11:22 , 12:19
The Saint Nicholas That Wasn't 12:20

Health

Alzheimer's Disease 3:22
Vitamins: Benefits and Hype 6:20
The New Medicine Cabinet 7-8:22
St. John's Wort and Ginkoba 10:19
Understanding the Risk of Breast Cancer 11:20

History

Hryhorii Orlyk in France 1:20

People

Lidia Burachynska 3:16
Teodozia Sawycka 5:16
Linda Miskow Harrison 9:24

Poetry

Prime Numbers (Chomiak) 2:19
The Wedding Bread (Chomiak) 2:20
My First Pysanka (Tabasso) 4:15
Pysanky (Kalynets) 4:15
In Tato's Car (Stadnychenko) 6:19

Ukrainian National Woman's League of America

News from UNWLA Headquarters 2:14, 4:15, 10:17, 12:17
Nature and Us 2:18
UNWLA Branch 30 Art Exhibit 3:19
25th UNWLA Convention 3:15, 7-8:15
UNWLA Sends Aid to Zakarpattia 3:17
Humanitarian Aid to Zakarpattia 6:16
Illinois First Lady Commends UNWLA 7-8:21
Remarks From UNWLA Ppresident Iryna Kurowyckyj 6:13
UNWLA Participates in Joint Conference of Ukrainian American Organizations 9:17
TWG Plenary Session at Joint Conferences -Trafficking of Women 9:20
Branch 53 Celebrates 25 Years of Community Service 9:24
Resolutions of 25th UNWLA Convention 10:18
Greetings from Governor George Ryan 11:15
Statement of Her Excellency Nina Kovalska at 25th UNWLA Convention 11:16
UNWLA News Brief - Washington 12:18

НАШЕ ХАРЧУВАННЯ

ЛУКІЯ ГРИЦІВ

ПОМАРАНЧЕВІ ПАЛЬЧИКИ

- 3 1/4 горнятка борошна
- 1/2 чайної ложечки порошку до печива
- 1/2 горнятка масла або маргарини
- 3/4 горнятка білого товщу (Crisco)
- 3/4 горнятка цукру
- 1 яйце
- 2 чайні ложечки натертої шкурки помаранчі
- 1 (6 оз.) торбинка шоколадових кусочків
- 2 ложки молока
- кольоровий мачок
- січені горішки
- тертий кокосовий горіх

Просіяти борошно разом з порошком до печива. Втерти масло, товщ і цукор, щоб було легким. Додати яйце і шкурку з помаранчі. Легко, але докладно домісити борошно. Захолодити. Уживаючи шприцу до тістечок витискати зіркою пальчики, на три інчі завдовжки, прямо на металевий лист до печення. Пекти в нагрітій до 425° печі 6-8 хвилин, поки будуть легкозолотистого кольору. Прохолодити. Стопити шоколяду, змішати з молоком і занурювати кінчики пальчиків у шоколяду потім в мачок або горішки чи кокосовий горіх. Повинно бути біля 100 тістечок.

ОВОЧЕВІ “КІЛОЧКИ”

- 1 горнятко борошна
- 1 чайна ложечка порошка до печива
- 3 яйця поділені
- 1 горнятко брунатного цукру
- 1 чайна ложечка ванільового запаху
- 3 горнятка посічених зацукрованих овочів (candied)
- 1 горнятко родзинок
- 1/2 горнятка дрібно нарізаних сухих сливок
- 1 горнятко посічених горіхів
- цукор-пудра

Борошно просіяти разом з порошком до печива. Збити білки на тверду піну. Окремо збити жовтки з цукром, до них домішати борошно, додати ванілію і легко домішати білки. Змішати з овочами і горіхами. Висипати тісто на змащений лист величиною 11x7x1 1/2. Рівно розложити і пекти в нагрітій до 375° печі 30-40 хвилин. Коли зовсім простигне порізати на 40 “кілочків” (патичків). Злегка притрусити цукром.

ЧОРНО-БІЛІ ВИТИНАНКИ

- 1 1/2 горнятка борошна
- 1 чайна ложечка порошку до печива

- 1/2 горнятка масла або маргарини
- 2/3 горнятка цукру
- 1 яйце
- 2 чайні ложечки ванілії
- 2 ложки какао
- 1/2 чайної ложечки кориці

Просіяти борошно з порошком. Втерти масло з цукром, щоб було легке і пухнасте. Додати яйце і ванілію та добре змішати. Додати борошно і докладно вимішати. Поділити тісто на дві рівні частини. До однієї частини додати какао і корицю. Обидві частини заохолодити. Обидва тіста розкачати окремо на 1/8 інча завтовшки. Витинати обидва тіста округлою формою 2” в діаметрі з діркою посередині. Білі серединки вкладати до чорних кружків а чорні до білих.

Опісля кожен кружок поділити (перерізати) на дві половинки і складати на металевий лист (незмащений) білий до чорного, а чорний до білого. Пекти в печі нагрітій до 375° приблизно 8 хвилин. Повинно бути 70 тістечок.

МАЛЬОВАНІ ТІСТЕЧКА

- 2 горнятка борошна
- 2 чайні ложечки порошку до печива
- 1/2 горнятка масла або маргарини
- 1 горнятко цукру
- 1 яйце
- 1 яйце поділене
- 1/4 чайної ложечки води
- фарби для вживання з харчами (Food colors)
- кориця змішана з цукром

Пересіяти борошно разом з порошком до печива. Втерти масло і цукор, додати яйце і докладно збити. Легко домішати борошно. Захолодити тісто. Розкачати на 1/8” завтовшки. Витинати різні форми укладати на лист (незмащений). Змішати жовток з водою. Поділити цю мішанку і до кожної додати фарбу. Вживаючи маленького пензлика малювати на тістечках різні взори. Коли жовток гусне — додавати по краплині води. Частину тістечок можна теж змащувати білком та посипати корицею з цукром. Буде біля 70 тістечок.

ВАНІЛЬОВІ ТІСТЕЧКА

- 4 1/4 горнятка борошна
- 1 горнятко цукру
- 1 горнятко мелених мигдаль
- 3/4 горнятка масла або маргарини
- 3/4 горнятка білого товщу (Crisco)
- 1 яйце
- 1 ложка ванілії
- 2 ложки молока
- кольоровий цукор

У велику миску електричного міксера висипати борошно, цукор і мигдаль. Додати товщ і масло. Збивати повільними обертами поки ця суміш стане як дрібна каша. Додати яйце, ванілію і молоко та добре змішати. Захолодити в холодильні. Викачувати між долонями одноінчеві кульки та складати на злегка змащеному листі. Приплескати в паляничку дном шклянки. Посипати кольоровим цукром і пекти при 375° температурі 9-12 хвилин, або поки краї наберуть брунатного кольору. Повинно бути 100 тістечок.

Всі вищеподані тістечка надаються до замороження.

ДОПИСИ ОКРУГ І ВІДДІЛІВ

ДЕНЬ СОЮЗЯНКИ ОКРУГИ НЬЮ-ЙОРК

Цього року 22 серпня 1999 р. союзянки Округи Нью-Йорк, крім приємного спілкування на оселі “Союзівка”, відзначили спеціальною програмою 8-му річницю незалежності України та 50-ліття уродин і 20-ліття смерті Володимира Івасюка.

Після Служби Божої в церкві св. Трійці та смачного полуденку, яким майже щороку пригощає нас 89-ий Відділ, всі перейшли до концертної зали. “Веселки”.

Свято відкрила голова Округи Олександра Кіршак. Вона привітала голову СУА Ірину Куровицьку, членок Екзекутиви і Головної Управи СУА, Президента Народного Союзу Уляну Дячук, голів відділів та гостей.

Згадала, що метою таких заходів є збереження української мови і ідентичности за що й Володимир Івасюк заплатив своїм молодим життям. Вороги зрозуміли, що його пісні і музика — це новітнє “Євшан-зілля” для українського народу, яке треба знищити в зародку. Але його пісні завжди будуть “поміж нас”.

До слова попросила голову СУА Ірину Куровицьку, яка у своєму слові накреслила плян святкування 75-ліття СУА, які зачнуть пересувною виставкою, почавши від Дітройту, Філядельфії і Нью-Йорку і, як олімпійський смолоскип, перейдуть всі Округи і познайомлять громадянство з великою працею яку без розголосу виконує СУА впродовж 75 літ. А дорібок великий: стипендійна акція для Бразилії, Аргентини, Польщі і тепер України. Суспільна опіка — допомога сиротам, хворим, “Бабусям”. Видавничі справи — журнал СУА “Наше Життя”, видання книжки “Мілена Рудницька. Листи, статті, документи” — д-р Марти Богачевської Хом’як, а також Конференція Українських організацій, яка відбулася 24-27 червня 1999 р. у Вашингтоні і була дуже успішною та стала

великим досягненням. Готується до друку книжка М. Богачевської-Хом’як “Історія СУА”.

Далі, ведуча програмою культосвітня референтка Округи Олімпія Роговська, попросила до слова колишню редакторку журналу “Наше Життя”, члена Спілки письменників України, довголітнього заслання в Казахстан Уляну Старосольську.

Мов зачарована слухала публіка, коли вона словами змалювала постать Володимира Івасюка. Це був не тільки надзвичайно обдарований, але й високоосвічений, інтелегентний і скромний український патріот. Здобувши освіту лікаря, закінчив Львівську консерваторію і за короткий час написав понад 100 пісень, понад 50 інструментальних творів, 70 художніх картин і багато іншого.

У мистецькій частині виступали — оперні співаки Леся Грабова, Ярослав Гнатюк, у фортепіанному супроводі Оксани Рав’юк-Протенюк.

Стефанія Барановська (89-ий Відділ) дуже гарно виконала вірш “Пам’яті Володимира Івасюка” — автор Світлана Світлик-Криса та “Володимирові Івасюку” — невідомого автора з України.

Балетний виступ групи Роми Прийми-Богачевської з трьома танцями, безперечно збагатив програму свята.

Голова Округи Олександра Кіршак висловила щиру подяку голові СУА Ірині Куровицькій за цінні думки, адміністрації “Союзівки” за приміщення, Улянї Старосольській за святкове слово і виконавцям мистецької програми за гарне виконання. Окремо подякувала Лесі Гой і Ярославі Лучечко за проведення лютерії, а Олімпії Роговській і Олі Гасцькій за намічення програми. Національним славнем закінчили успішно проведене свято.

Іванна Мачай,
пресова референтка Округи Н.Й.

МИ ЩЕ ПРАЦЮЄМО

49-ий Відділ СУА ім. Ольги Басараб один з найстарших Відділів на американському континенті, заснований в лютому 1933 р. Відділ начисляє 34 членки з яких активними залишилась третина з причини старшого віку. Зимом активність сповільняється з огляду на погоду.

У лютому цього року ми відзначили роковини смерті патронки Відділу, його засновниць та всіх членок які відійшли у вічність св. Літургією і панахидою. На ширших сходах слово про героїнь жінок сказала Ярослава Борачок та прочитала імена 87 членок Відділу, яких немає між нами.

25 березня 1999 р. відбулась Конвенція Федерації Жіночих Клюбів метрополітарного Баффало. Наш Відділ належить до Федерації і, як кожного року, взяв участь у виставці Конвенції. Цього року ми підготували виставку дитячих кептариків, зацікавлення було велике.

В березні уряджено передвеликодній базар. Всі членки подарували великодне печиво, яке громадяни дуже скоро розкуповують. Підготовано і розіграно лютерію на вишивану подушку Мирослави Райци, званої зі своїх чудових вишивок, традиційну паску Оксани Салдит та декоративних ко-

Членки 49-го Відділу СУА ім. Ольги Басараб у Боффало.
Members of UNWLA Branch 49 in Buffalo.

шичків Анни Яцишин. Членки Єва Ковтало і Марія Дранка приготували полуденок для громадян. Прибуток з імпрези скріпив нашу касу. З частини прибутку закупили п'ятитомну енциклопедію "Encyclopedia of Ukraine" to Lockwood Library, State University of New York at Buffalo, яку видала Канадська Фондація Українських Студій. З того приводу Відділ одержав листа подяку від Charles D'Aniello — координатор бібліотек в стейтовому університеті Баффало.

Головні напрямні праці Відділу це суспільна опіка і стипендійна акція. У цьому році референтка стипендій Оксана Салдит зібрала в громаді 2,314 дол. які вислала до Централі. Від 1973 р. 49-ий Відділ зібрав на стипендії 74,605 дол.

Членки Відділу беруть участь у церковному і громадському житті. Вислали апеляційні листи до конгресменів, щоб затвердити закон проти інтернаціональної торгівлі жінками і дітьми. Від сенатора Charles Schumer одержали листа з запевнен-

ням, що буде працювати в сенаті для схвалення цього закону, узгляднуючи нашу петицію.

В червні зорганізувала прогулянку до Ніагара Фолс імпрезова референтка Ліда Стасюк. Оглянули Консерваторію Метеликів, ботанічний парк, який під ту пору потопав в повному розквіті різних видів рож. Закінчили прогулюку полуденком в китайському ресторані, який підшукала скарбник Відділу Слава Лонг.

Піврічну працю закінчили пікніком в гостинній садибі нашої членки Стефанії Осадци. До доброго настрою сприяла тепла соняшна погода, добірний буфет та відсвіжуюча вода в басейні. Вечором членки розходилися щасливі та з надією, що добрий Господь дасть сили для дальшої праці на майбутнє, бо потреба є велика.

За 49-ий Відділ
Анна Поліщук.

ПРЕСОВИЙ ФОНД ЖУРНАЛУ "НАШЕ ЖИТТЯ"

ПОЖЕРТВИ ЗА СЕРПЕНЬ – ВЕРЕСЕНЬ 1999 р.

ДАТКИ

На Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" (через 83-ий Відділ) складаю **100.00 дол.**

Марта Ярош.

Складаємо **100.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

35-ий Відділ СУА, Озон Парк.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Олени (Галі) Годованець** складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Марія і Степан Матвійківи.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Марії Касіян,** мами нашої членки, Ольги Дубик, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо найщиріші співчуття.

Членки 19-го Відділу СУА в Трентоні.

Замість квітів для вшанування **св. п. Михайлини Книш,** матері голови СУА Ірини Куровицької і організаційної референтки Окружної Управи Н. Й. Наталії Думи, складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Окружна Управа СУА в Нью-Йорку.

У світлу пам'ять **д-р Павла Турули,** чоловіка нашої довголітньої голови Галі, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Галі та родині висловлюємо глибокі співчуття.

Управа і членки 74-го Відділу СУА, Чикаго.

У світлу пам'ять Василя Голода, чоловіка нашої членки Ліди, складаємо **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Ліді та родині покійного висловлюємо щирі співчуття.

Управа та членки 74-го Відділу СУА, Чикаго.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Михайлини Книш** складаю **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу

"Наше Життя". Дочкам Наталії і Ірині з родинами висловлюю щирі співчуття.

Таїсса Турянська.

З огляду на те, що моя дружина **Галина Майстренко** після тяжкої недуги померла 24-го квітня 1998 р. мені буде доцільніше замість передплати зложити **50.00 дол.** на Пресовий Фонд у пам'ять покійної. Ваш журнал і Ваша праця є неоцінімі, проте я просто не в стані читати велику кількість матеріалів, над якими працюю. Інакше я передплачував би Ваш журнал. Моя дружина була свідомою патріоткою і громадянкою і дуже любила Ваш журнал. Бажаю Вам успіху у Вашій цінній праці.

Левко Майстренко.

Для вшанування світлої пам'яті **Галини Єфремової**, матері нашої членки д-р Марії Єфремової, **82-ий Відділ СУА** складає **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Замість квітів на свіжу могилу нашої членки світлої пам'яті **Софії Серафин членки 82-го Відділу СУА** складають **25.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя".

Замість квітів на могилу **св. п. Дарії Хухри** складаємо **20.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині покійної висловлюємо найщиріші співчуття.

Емілія і Теофіль Павлюки.

У пам'ять **бл. п. Євдокії Савків**, мами Марійки Луцик через 83-й Відділ на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя" складаю **25.00 дол.**

Люба Михалевич.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Михайлини Книш** складаємо **50.00 дол.** на Пресовий Фонд журналу "Наше Життя". Родині висловлюємо щирі співчуття.

Членки 17-го Відділу СУА, Маямі.

ДАТКИ ВІД 1 ЖОВТНЯ ДО 31 ГРУДНЯ 1998 р.

50.00 дол. — Люба Палашевська;
по 25.00 дол. — Ірена Дорожинська, Стася Жизномирська;
по 20.00 дол. — Марта Караман, Таня Осадца;
по 10.00 дол. — Ярослава Букачевська, Емілія Дзюба, Зоряна Ковбаснюк, Неоніля Кузич, Катерина Сенчишин, Лідія Захарків;
5.00 дол. — Анна Столярська.

ДАТКИ ВІД 1 СІЧНЯ ДО 31 СЕРПНЯ 1999 р.

40.00 дол. — д-р О. С. Надяк;
30.00 дол. — Марія Луців;
25.00 дол. — Лідія Кий;
по 15.00 дол. — Анна Гнатюк, Неоніля Кліш;
по 10.00 дол. — Катерина Бук, Стефанія Лукомська, Надія Плакида, д-р Ірена Столяр, Ореста Ткачук, Віра Томків.

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА

ПОЖЕРТВИ

ВІД 1 ВЕРЕСНЯ 1999 р. до 30 ВЕРЕСНЯ 1999 р.

500.00 дол. — Орест і Марія Коронеї (Massachusetts Mutual Life Insurance Company Matching Gift);
345.00 дол. — Н.Н. додаток до постійного фонду в пам'ять чоловіка (86);
260.00 дол. — Михайло і Ольга Мочули (70);
231.70 дол. — Марія Гладка, Канада (350.00 канадійських дол.);
210.00 дол. — 24-ий Відділ СУА;
по 200.00 дол. — Данило і Люба Більовщуки (4), Бернард і Анна Кравчуки (86), Осип і Зеня Литвинишини (29);
180.33 дол. — Михайло Шанайда, Канада (270.00 канадійських дол.);
125.00 дол. — Таїса Яцусь (98);
120.00 дол. — 65-ий Відділ СУА;
110.00 дол. — Ярослава Крижановська (89), 90-ий Відділ СУА;
100.00 дол. — Linda J. Zapar – Center for Natural Health (89);

25.00 дол. — John & Doreen Rudan (86);
21.00 дол. — Рената Бігун (28).

У ПАМ'ЯТЬ

У пам'ять дружини **бл. п. Гельги Мізь**, довголітньої членки 84-го Відділу СУА в Чикаго, складаю **50.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА (через 84-ий Відділ СУА).

Інж. Любомир Мізь.

У другу сумну річницю відходу у вічність дорогої дружини **Ольги Мирослави**, довголітньої членки СУА, складаю у її пам'ять **500.00 дол.** на Стипендійний Фонд СУА (через 17-ий Відділ СУА в Маямі).

Михайло Ковальчук.

In lieu of flowers, the following contributions were made to the UNWLA Scholarship Fund in loving memory of **Sofia Olesnicky**, mother of Dr. Mark T. Olesnicky: **\$50.00** – Dr. Paul J. Hirsch, Dr. Walter J. Kahn; **\$25.00** – Elizabeth Mueller, Barry H. & Bobbi E. Ostrowsky; **\$20.00** – Frances Greiss; **\$15.00** – Jane Feins Naylor; **\$10.00** – Irene Graessle.

СПРОСТУВАННЯ

У "Нашому Житті" за листопад ц.р., стор. 34, вірш "Листопадові казки" авторства Лесі Храпливої-Щур. Перепрошуємо автора. Панові О. Гаврилюкові дякуємо за спростування.

У журналі за липень-серпень ц.р. на стор. 9 треба читати: Ivanna Ratyuch, Ph.D. *Перепрошуємо за недогляд.*

Ред.

ФОНД СУСПІЛЬНОЇ ОПІКИ СУА

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

In memory of **Bohdan Sajewycz**, donated (through Branch 90) to the Social Welfare Fund of UNWLA with designation for orphans in Ukraine: **\$25.00** – Neonila Klisch; **\$100.00** – Taras Wanczycky; **\$100.00** – Oxana and Stephan Woroch; **\$25.00** – Christine Bak-Boychuk. Total of **\$250.00**.

У пам'ять **бл. п. Зоні Серафин**, довголітньої членки колишньої голови 82-го Відділу СУА в Нью-Йорку, яка відійшла у вічність 4-го вересня 1999 р., похована на цвинтарі Св. Духа в Гемтенбург зложили (через 89-ий Відділ СУА в Кергонксон, Нью-Йорк) з призначенням на сиротинець у Львові: **\$100.00** – Serafyn, J.; **\$300.00** – Zahn, K.; **\$50.00** – Ryan, R.; **\$50.00** – Obrushnick, M.; **\$50.00** – Nywel, G. M.; **\$50.00** – Werbowisky, W. A.; **\$30.00** – Taharici, J.; **\$30.00** – Крауцек, S.; **\$20.00** – Barankewycz, M.; **\$10.00** – Debartoko L. Total: **\$690.00**. Родині висловлюємо щирі співчуття.

Нуся Вербовська.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Іванни Криль**, довголітньої членки 10-го Відділу СУА у Філядельфії, (через 10-ий Відділ СУА) родина покійної, приятелі і

членки 10-го Відділу зложили на Фонд Суспільної Опіки СУА з призначенням на допомогу сиротам в Україні: **по 25.00 дол.** — Марійська Дружина ім. св. Йосафата, Ольга Строчан; **по 20.00 дол.** — Володимир Криль, Роман Криль, McGurk Family, Vera Nusbaum and family, Софія Косик, Анна Заброцька; **по 10.00 дол.** — І. Г. Баб'як, Галина Задворняк, Марія Бохнар, Анна Матковська, Надя Опушинська, Стефанія Нитягя, Василь Петрів, Ірена Козак, Анна Кос, Галина Гомзяк, Катерина Мізак, Євгенія Харків, Теодозія Гарасевич, Анна Лихо, А. Ю. Швабюк, Наталія Мацьків, Галина Утриско, Анна Вомпель. **Разом 350.00 дол.** Родині покійної висловлюємо щирі співчуття.
10-ий Відділ СУА у Філядельфії.

ЖЕРТВОДАВЦІ

Борис Галаган — **100.00 дол.** на допомогу сиротам в Україні.

Katherine Walchuk - **\$25.00** for "Grandmothers" in Ukraine.

Дарія Яворівська склала **20.00 дол.** на Суспільну Опіку з призначенням для "Бабусі" у 1998 р.

Адміністрація "Нашого Життя" *перепрошує за запізнене поміщення цієї пожертви.*

ФОНД ЧОРНОБИЛЯ СУА

ПОЖЕРТВИ ЗА ВЕРЕСЕНЬ 1999 р.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

Замість квітів на могилу **бл. п. Євгена Шипайла** складаємо (через 70-ий Відділ СУА в Пасейку, Н. Дж.) на Фонд Чорнобиля СУА **50.00 дол.** — Всеволод Гнатчук; **50.00 дол.** — Оксана і Микола Коропецькі; **100.00 дол.** — Юрій Ключас; **50.00 дол.** — Ліда Барчинська; **50.00 дол.** — Женья Барчинська; **50.00 дол.** — Юстина Надрага; **60.00 дол.** — Юрій Тарнавський; **20.00 дол.** — Ірина Цапар; **20.00 дол.** — Олена Бобиляк. **Разом 450.00 дол.**

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Мирослава Клима** складаємо на Фонд Чорнобиля СУА **50.00 дол.** (через 82-ий Відділ СУА). Родині висловлюємо наші щирі співчуття.

Теодора Бриттан і Ольга Гірна.

Замість квітів на могилу **бл. п. Василя Бобиляка**, Український Народний Дім в Пасейку складає **50.00 дол.** на Фонд Чорнобиля СУА. Родині висловлюємо щире співчуття.

Дирекція Народного Дому в Пасейку.

Замість квітів на могилу **бл. п. Раїси П. Ігнатенко**, матері Наталії Ігнатенко, складаємо **50.00 дол.**

на Фонд Чорнобиля СУА.

Оксана, Юрій і Христина Мельниковичі.

ЖЕРТВОДАВЦІ

35-ий Відділ СУА в Озон Парк, Нью-Йорк **250.00 дол.**

З РІЗНИХ НАГОД

З нагоди 50-ої річниці приїзду до Америки складаємо **50.00 дол.** на Фонд Чорнобиля СУА (через Окружну Управу СУА Огайо).

Антін і Анастасія Хомики.

У пам'ять **бл. п. Василя Бобиляка** складаємо на Фонд Суспільної Опіки з призначенням на допомогу сиротам в Україні: **25.00 дол.** — Олена Бобиляк; **25.00 дол.** — Дора Гарасимович; **75.00 дол.** — Володимир і Віра Дзівак; **50.00 дол.** — Надія Шехович. **Разом 175.00 дол.**

Замість квітів на могилу **бл. п. Зенона Ціховляса**, товариша з Ярославської гімназії, складаю **50.00 дол.** на Фонд Суспільної Опіки з призначенням на допомогу сиротам в Україні. Дружині і синові висловлюю сердечне співчуття.

Ірена Флис-Ключас.

СПРОСТУВАННЯ

У "Нашому Житті" за жовтень і листопад у списках датків на Будівельний Фонд треба читати: по 500.00 дол. — Михайло Ковальчук (Chevnon) у пам'ять **дружини Ольги**.

У "Нашому Житті" за вересень ц. р. на сторінці 33 у списку "Замість квітів" треба читати: "Замість квітів на свіжу могилу нашої дорогої свахи, **бл. п. Марії Сварачевської** складаємо **30.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ, як нев'янучий вінок у пам'ять покійної. Нехай американська

земля буде їй пухом".

Марія і Іван Рихвіцькі.

У світлу пам'ять довголітнього і дорогого приятеля нашої родини **бл. п. Стефана Шугана**, який відійшов у вічність 14 січня 1999 р., складаю **25.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ. Родині висловлюю глибокі співчуття. Нехай американська земля буде йому легкою. Вічна йому пам'ять.

Атаназій Сварачевський з родиною.

Адміністрація УМ перепрошує за недогляд.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ
203 SECOND AVENUE
NEW YORK, NEW YORK 10003

ПОЖЕРТВИ НА УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ

(ДАТКИ ВІД 1 до 31 СЕРПНЯ 1999 р.)

ДАТКИ

3,000.00 дол. — Arthur V. Belendiuk;
500.00 дол. — Роман і Ніна Ільницькі;
300.00 дол. — Aloisia M. Saturdays;
по 250.00 дол. — д-р Мирослав Сенькусь,
Марта Ярош;
180.00 дол. — д-р Володимир і Мирослава
Стойки;
по 100.00 дол. — Богдан і Ореста Ткачуки, д-р
Іванна Ратич, Іван і Ірена Мокривські, Олександр і Марія
Дарія Лесківи, Дарія Курилко, Ірена Охримович, Мирон
Кукураза (United Design & Construction Co.), Аріяні і Іна
Дзеровичі, Богдан і Дарія Кекіші;
60.00 дол. — Анн Лемп (Echon Corporation);
по 50.00 дол. — Неоніла Сайкевич, Роман і
Пауля Левицькі, Анна Заброцька;
по 40.00 дол. — Анна Плескун, Віра Трояні і
Марк Карті, Константин Копачинський;
30.00 дол. — Леся Альбізаті (The Pfizer
Foundation);
по 25.00 дол. — Оксана Комановська, Ольга
Гірна, Іван Заяця;
по 20.00 дол. — Анна Г'бур, Роман Ференцевич,
Ольга Керницька, Неллі Шаркевич-Федеркевич, Марія
Харина, Михайло і Люба Лалічак-Леско;
по 15.00 дол. — Марія Шепарович, Анна Пінко,
Михайло Сеньків;
по 10.00 дол. — Олег Склепкович, Петро
Одарченко, Ірина Сташків, Зиновій Савицький, Надія
Микетей, Іван Наливаний, Андрій і Лідія Закревські,
Оксана Волчук;
5.00 дол. — Іван і Марія Вороняки.

БУДІВЕЛЬНИЙ ФОНД

100.00 дол. — Леонід Підстригач.

З НАГОДИ

З нагоди 40-літнього подружнього ювілею
Бориса і Дзвінки Захарчуків складаємо **50.00 дол.** на
потреби Українського Музею.

Володимир і Оксана Карпиничі.

ЗАМІСТЬ КВІТІВ

У пам'ять **бл. п. Наталії Перфецької** складаємо
100.00 дол. на Будівельний Фонд УМ.

Д-р Ігор і Марта Воевідки.

З волі Всевишнього відійшла у вічність в Арізоні
наша дорога братова **бл. п. Стефа Іванчук.** У її пам'ять
складаємо **100.00 дол.** на Будівельний Фонд Українсь-
кого Музею.

Стефан і Люба Іванчуки.

У пам'ять **бл. п. Михайлини Книш** складаємо
100.00 дол. на Будівельний Фонд У. М.

Дарія Курилко.

У пам'ять **бл. п. Михайлини Книш** складаємо
100.00 дол. на Будівельний Фонд Українського Музею.

Стефан і Володимира Сливозькі.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. інж. арх.
Івана Заяця** складаю **50.00 дол.** на Будівельний Фонд
Українського Музею в Нью-Йорку. Засмученій родині
висловлюю глибоке співчуття.

Наталія Макаревич.

In loving memory of my son **Roman Fenchynsky** I
am donating **\$5,000.00** to The Ukrainian Museum Building
Fund.

Rozalia Fenchynsky.

У пам'ять мого незабутнього чоловіка **бл. п.
Миколи Чорного** складаю **100.00 дол.** на Будівельний
Фонд Українського Музею.

Стефанія Чорна.

У пам'ять **бл. п. Михайлини Книш** складаємо
100.00 дол. на Будівельний Фонд УМ, а родині вислов-
люємо щире співчуття.

Ярослав і Марія Томоруги.

Замість квітів на свіжу могилу **св. п. інж. Івана
Заяця** складаємо **50.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ в
Нью-Йорку, а родині висловлюємо наші сердечні спів-
чуття.

Олександр і Дарія Леськіви.

У пам'ять нашого вуйка **бл. п. архітекта Івана
Заяця** складаємо **100.00 дол.** на Будівельний Фонд УМ.
Родині висловлюємо щирі співчуття.

Ярослав і Оля Городецькі з дітьми.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Івана
Заяця** складаємо **100.00 дол.** на потреби Українського
Музею.

Орест і Лідія Г'люти.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Івана
Заяця** складаємо **50.00 дол.** на Український Музей.

Теодосій і Ольга Зазулі.

Замість квітів на свіжу могилу **бл. п. Івана
Заяця** складаю **30.00 дол.** на Український Музей.

Анна Бойчук.

In memory of **Irene Hoshowsky** I am donating
\$5.00 to The Ukrainian Museum.

Esther Lombardo.

In memory of **Irene Hoshowsky** the sum of
\$100.00 was donated to The Ukrainian Museum by Silm
Hanja, Karen Hartnett, Jose Vernetta and Kevin Dalton.

In memory of **Irene Hoshowsky** the following
donations were made to The Ukrainian Museum: **\$20.00** –
Raymond Russell; **\$15.00** – Peter Lynd; **\$10.00** – Jaroslawa
Kushner.

ЩИРО ДЯКУЄМО ЗА ПІДТРИМКУ!

УПРАВА ТА АДМІНІСТРАЦІЯ УМ.

НАШИМ ДІТЯМ

БОГДАН КРАВЦІВ

РІЗДВО

Різдво! Різдво! Старе, прадавнє свято
А дітям радість все нова!
Ідем до церкви з мамою і татом,
Хоч нічка темна, снігова.

Зате у церкві так святково, ясно.
Свічки засвічено, звізду —
Вклоняємось Ісусові у яслах.
Гуртом співаєм коляду.

І вдома втіха: прибрана ялинка,
Неначе краля мерехтить,
Вертепик біля неї,
І Дитинка
На жменці сіна тихо спить.

ГРИГОРІЙ ЧУБАЙ

ПЕРШИЙ СНІГ

Тільки-но я вибіг із хати,
як хтось до мене підкрався
і долоньками білими очі мені затулив.
— Ти, Васильку? — відгадую. —
Мар'янку — ти?..
А може, ти, Андрійку?

— А от і не вгадав! На вгадав!
Та це ж я — перший сніг!

РІЗДВЯНА ГОСТИНА

Там, де хатку має Драла,
Ясна зірка з неба впала.

Зірка впала, засвітила,
Сніг довкола розтопила.

На галяві коло хати
Стали квіти розцвітати.

Гоца з лісу всю громаду
Поскликала на нараду.

Ухвалили: зірку-чічку
Почепити на смерічку.

У ліску Мороз, Вітрило —
На смерічці тепло, мило.

От під нею Гоца Драла
Стіл, лавки порозставляла.

Напекла і наварила,
Всю громаду погостила.

На гілках пташки сідали
І колядку щебетали.

По Різдві зірничка ясна
Все поволі гасла й гасла.

Гоца глип — а через нічку
Сніг пушистий вкрив смерічку!

Каже Гоца: "Холод! Ух!"
Одягнулась у кожух.

РОЗА ШЕНДЮК

З волі Всевишнього відійшла у вічність членка 93-го Відділу США в Гартфордді **Роза Шендюк** з дому Борсук. Народилася Роза 13-го листопада 1925 р. в Аргентині. Батьки Розі — Ганна і Данило — проживали в селі Козина на Волині. Не маючи багато землі, вирішили виїхати до Аргентини з метою поліпшити своє життя. Батько Розі Данило мав двоє дітей з першого подружжя, а коли повдовів оженився з Ганною Савчук і мали ще

п'ятеро дітей. Сім'я була велика, то ж було для кого працювати, але по-мimo всього, всі діти закінчили середню школу, вчилися в українській школі, вдома була тільки українська мова, розвивалася любов до українських звичаїв і традицій. У такому оточенні виростала Роза. Закінчивши середню школу, записалася з Олександром Шендюком і 4-го серпня 1945 р. вони одружилися. Господь обдарував їх трьома дітьми. Вже малими діти Розі відзначалися великими здібностями, а в школі діставали найвищі оцінки. Роза і Олександр почали журитися їх майбутнім життям, бачучи, що в Аргентині діти

не мають перспектив на добрі становища, то ж виїхали до Америки і оселилися в Гартфордді. У короткому часі Роза вступила до нашого Відділу США. Всі свої зобов'язання виконувала дуже сумлінно, завжди була спокійна, лагідна і привітна, готова до помочі, приємно було мати її в нашому крузі. Обоє з Олександром прямували до одної мети — дати дітям якнайкращу освіту. Їх праця увінчалася гарними успіхами; всі діти закінчили вищі школи і дістали праці на високих посадах. Наймолодший Юрій — славний архітект. Багато його проєктів є в Нью-Йорку (найвищу нагороду дістав за 40-мільйоновий проєкт на 2 Тайм Сквер, готель "Ренесанс" і інші великі будівлі). На жаль, не залишилося для Розі багато літ втішатися успіхами дітей і внуків, яких мала п'ятеро. Останні два роки вона хворіла і 10 травня 1999 р. закінчила своє трудолюбиве життя. Спи спокійно наша членко, нехай американська земля буде тобі легкою, а ми збережемо пам'ять про тебе в наших серцях.

Ярослава Кукіль,
пресова референтка.

Продовження із стор. 9.

Немало уваги Ярослава Закревська присвятила також "забутим та промовчуваним" в Україні радянського періоду вченим, що віддали україністиці свої наукові та літературні сили (Іван Зілинський, Марія Пшеп'юрська-Овчаренко, Євген Тимченко, Олекса Горбач, Віра Вовк т.і.). Ярослава Закревська не відмовилася допомогти українцям Бразилії при вишкoлі учителів української мови для розкинутих в далеких просторах українських громад, їздила туди двічі у відрядження, причому зуміла зібрати також немало матеріялу для своїх власних дослідів. Її функція керівника відділу мовознавства Інституту українознавства НАНУ у Львові заслуговує на окреме висвітлення, що напевно прийде з кола її близьких співробітників. Під час наших кількаразових відвідин інституту та його мовного відділу ми винесли враження, що вона не була тільки керівником, організатором праці й потрібним для друку фондів, але просто душею цього вченого колективу, відданого справам української мови в історичному (тут йде праця над історичним словником української мови XVI-XVII вв.) та сучасному аспектах.

Високі людські якості, здавалося невичерпна енергія, відданість вибраному науковому напрямкові, турботливість у відношенні до співпрацівників, а особливо молодої зміни, уміння згладжувати людські контрoверсії свого довкілля в ім'я добра робочого колективу та багато інших світлих

рис, якими обдарована була бл.п. Ярослава Закревська закарбувалися в душі кожного, хто її ближче знав, спілкувався з нею.

Я особливо вдячна Покійній за її увагу до наукових праць мого чоловіка, Олекси Горбача, якому присвятила в 1995 р. монографію, що вийшла у Львові в серії "Видатні вчені НТШ". За її практичну допомогу, розсилати до високошкільних бібліотек України його наукові передруки (репринти з давнього українського мово- і літературознавства, що були заборонені, а то і знищені в радянські роки). Почавши від нашої зустрічі на 2-у Конгресі МАУ 1993 р. у Львові між нами розвинулися надзвичайно теплі й дружні зв'язки, тісна співпраця. (наше спільне видання спогадів Олекси Горбача "Шлях зі Сходу на Захід", їх успішна презентація у квітні 1999р. у Львові, ініціатива і видання бібліографічного покажчика моїх перекладів та статей до мого 75-річчя т.і.). Ярославі Закревській завдячую також моє "впровадження" у львівський науковий світ, де я могла вже кількакратно дати огляд ще й досі мало втішного стану україністичних студій, перекладів з української літератури у німецькомовному світі.

Коли відходить від нас така людина як бл.п. Ярослава Закревська, до глибокого болю втрати, що його відчуваємо, не забуваймо бути вдячними, що нам було подаровано її зустріти, захоплюватися її особистістю, з нею спілкуватися в житті.

АННА-ГАЛІА ГОРБАЧ

ПОКАЖЧИК

Покажчик до LVI річника журналу “Наше Життя” 1999 р.

Покажчик розділений на дві частини: 1. Авторський, 2. Предметний. У покажчику подані нумерації чисел журналів і сторінок. (ч.2: ст.5) у такій формі – 2:5.

Цього року ми вперше в авторському покажчику подаємо прізвища пресових референток і авторів третьої, організаційної частини журналу.

1. АВТОРСЬКИЙ

- Антонич Богдан-Ігор. Ніч на площі Юра. 11:1
Антонишин Марія. 108-ий Відділ в Нью-Гейвен, Конн. 1:27
Барагура Володимир. Дід і малий Тарас. 3:35
Бах Аріядна. 47-ий Відділ, Рочестер, Н.Й. 4:26
Білан Майя. Площа Ринок. 2:2
Білик Галина. 71-ий Відділ, Джерзі Ситі, Н-Дж. 4:27
Богачевська-Хом'як Марта. Літня жіноча школа у Форосі. 1:11
Лідія Константина Бурачинська. 3:2
Презентація книжки Мілени Рудницької в Україні. 9:2
Люба Комар. Процес 59-ти. 4:10
Бойко Любомира. 86-ий Відділ ім. О.Теліги, Ньюарк, Н.Дж. 4:27
Ми завжди за працею. 4:24
Боньковська Софія. Гуцульські згарди. 1:2
Василенко Світлана. Діяльність жіночих організацій в контексті європейської інтеграції. 9:10
Висовська Марія. 66-ий Відділ, Нью-Гейвен. 4:27
Вінграновський Микола. Ластівко біля вікна. 6:35
Гапій Ксеня. Сила дружби. 5:8
Гнатюк Іван. Передзим'я. 11:34
Горбач Анна-Галія. Чому я “Анна” а не “Танна”. 10:7
На святі надій – вибране Євгена Сверстюка. 10:12
Пам'яті Ярослави Закревської. 12:9
Гордасевич Галина. Вересень. 9:35
Павучки. 9:35
Городиська Дарія. 12-ий Відділ ім. Олени Пчілки. 6:22
1899 рік у житті Лесі Українки. 11:6
Гриців Лукія. Наше харчування. 1:25; 2:22; 2:25; 3:25; 4:21; 6:21; 7-8:23; 9:25; 10:25; 11:23; 12:22
Гумецька Ася. Діяльність 50-го Відділу ім. Княгині Ольги за 1998 рік. 6:26
Дегтярева Зінаїда. Вручення стипендії СУА у Запоріжжі. 10:28
Дзюк Христина. Союзняки Округи Чикаго святкують свій день. 10:27
Душак Анна. Я так люблю... 5:8
Єльченко Володимир. Різдвяний привіт. 12:4
Завадович Роман. Не цурайтесь мови. 9:34
Загул Дмитро. Я чую пісню. 1:4
Зарицька-Червіовська Марія. Дві зустрічі з Марусею Бек. 1:26
Зорівчак Роксоляна. Творчість Ірини Стешенко в контексті українського художнього перекладу другої половини ХХ віку. 10:3
Зубрицька Марія. Вішанували будителів України. 2:30
Іваненко Оксана. Осіннє листячко. 10:35
Казанівська Ярослава. 63-ий Відділ ім.С.Русової, Воррен, Міч. 4:27
Калинець Ігор. Новорічна ластівка. 1:2
Карпинич Олена. 88-ий Відділ СУА у Філядельфії. 7-8:26
Кисілевська-Ткач Леся. Наталя Лівицька-Холодна. 12:2
Кізима Мирослава. Дітройтська Округа і 45-ий Відділ СУА влаштували прощальний вечір О.Лончині. 7-8:28
Клен Юрій. Вітаю зиму. 1:35
Ковальська Ніна. Права жінок. 9:1
Копач Олександра. Калиновий запах. 9:34
Кордун Віктор. 13 псалом трьох смертних Господніх днів. 4:1
Вдовиний льон. 4:11
Костенко Ліна. Усе моє, все зветься Україна. 9:1
Білочка восени. 10:35
Коцюбинський Михайло. Івасик та Тарасик. 7-8:35
Хто як спить. 7-8:35
Кочерга Світлана. До уваги майстрів народної творчості. 9:27
Кравченко Осип. Олена Пчілка. 7-8:5
Кравчук Анна. Гуманітарна допомога поводянам на Закарпатті. 6:7
Новообрана Почесна голова СУА. 12:10
Слово, виголошене на XXV Конвенції СУА. 12:13
Кравців Богдан. Різдво. 12:28
Крушельницька Оксана. Мамин дарунок. 2:34
Кузишин Оксана. 100-ий Відділ в Картерет. 1:27
100-ий Відділ в Картереті відзначив роковини Тараса Шевченка 6:29
Кукіль Ярослава. Роза Шендюк. 12:30
Кулакова Ніна. Оріся Руденська Яцишин. 6:36
Стефанія Шуран Зварун. 4:36
Юлія Тарнавська. 3:36
Кулакова-Сікора Ніна. Анна Данилевич. 11:36
Загальний успіх. 6:28
Оріся Руденська Яцишин. 6:36
Різдвяна зустріч. 4:23
Стефанія Демчук. 11:36
Традиційний пікнік 33-го Відділу. 11:28
33-ій Відділ ім. Л.Українки, Парма, ОГ. 4:26
Кульська Інна. Синичка. 7-8:35
Куровицька Ірина. Слово нововибраної голови Союзу Українок Америки. 6:4
Кучер Ксеня. Традиційний оселедець, світличка, ювілей і діяльність 76-го Відділу ім. Н.Кобринської у Воррен, Мі. 7-8:29
Кучма Леонід. Учасникам 25-ї Конвенції СУА. 6:1

- Лаба Орія. 35-ий Відділ СУА, Озон Парк, Н.Й. 7-8:26
- Лебедова Віра. Чом, чом, чом, земле моя... 6:34
- Левицька-Кліш Віра. Відкриття інформаційного центру жіночих громадських організацій України у Києві. 11:9
- Лепкий Богдан. Пташечка. 6:35
- Листопад Антоніна. Ми – українці! 7-8:13
- (Лощенко-)Винярська Неоніля. Спомини. 5:35; 6:9; 7-8:13; 9:14; 10:8; 11:12
- Лупій Олесь. Україна. 3:34
- Я не рахую зморшок. 6:34
- Лучечко Іван. Символ каторги і смерті. 5:10
- Людкевич Марія. Біля кого найтепліше? 5:34
- Магун Лідія. Клавдія з Гавришаків Олесницька. 5:36
- Різдвяні святкування 1-го Відділу СУА у Нью-Йорку. 5:24
- У Нью-Йорку відзначено 50-ліття СФУЖО. 4:22
- Максимович Анна. Як ми повинні писати хроніку. 9:26
- Хроніка Округи Філядельфія. 11:24
- Мачай Іванна. День Союзанки Округи Нью-Йорк. 12:23
- У поклоні героїням. 5:23
- Окружний з'їзд Округи Нью-Йорк. 10:26
- МБХ. На степах України . 3:8
- М. М. Анна Маркевич. 7-8:36
- Відкрилися могили. 2:28
- Ірина Крамарчук. 5:36
- Мачай Іванна. Ялинка у Нью-Йоркській Окрузі. 2:30
- Наваринська Марія. 56-ий Відділ ім. М.Рудницької, Норт Порт, Фл. 5:26
- Анна Самофал. 1:28
- Євдокія Туринська. 3:36
- “Львів колись і тепер”. 10:27
- Навроцька Христя. Доктор Іванна Ратич. 7-8:9
- Ірина Олександра Жуковська. 9:36
- Весняний сезон 64-го Відділу СУА. 6:27
- Христина Воевідка. 9:36
- 64-ий Відділ, Нью-Йорк, Н.Й. 4:27
- Науменко Кім. Сень і Стефанія. 11:2
- Онкович Дмитро. Аж дивно. 1:35
- Осадца Таня. Сокальські писанки. 4:2
- Павлишин Стефанія. До 90-річчя А.Кос-Анатольського (1903-1983). 12:5
- До 120-тої річниці композитора Станіслава Людкевича. 2:5
- Найвизначніша українська композиторка. 4:5
- Українська музика у світовому контексті. 9:3
- Перелісна Катерина. Осінні танці. 9:35
- У якому місяці. 1:34
- Петренко Микола. Вже, вже-бо весна! 4:34
- Печенюк Людмила. Тамара Сис-Бистрицька. 3:10
- Підгірянкя Марійка. Узяв червень колісничку золоту. 6:35
- Поклад Наталка. Герб; Прапор. 7-8:34
- Полтава Леонід. Книга лісова. 2:35
- Пісенька про матусю. 5:34
- Поліщук Анна. Ми ще працюємо. 12:24
- Прилуцький Михайло. Шевченкова свіча. 3:9
- Рішко Тетяна. “Сніжинки” у Картереті, Нью-Джерзі. 3:28
- Рубель Ярослава. XXV Конвенція СУА вибрала головою СУА Ірину Куровицьку. 7-8:1
- Конференція СФУЖО. 10:11
- Лідія Черник . 11:11
- Передконвенційна конференція організаційної референтури СУА. 2:7
- Річні наради СУЖО. 2:10
- Руденська Ольга. 119-ий Відділ, Йонкерс, Н.Й. 4:27
- Історичні фільми у 119-у Відділі. 3:28
- Рудик Марта. Хроніка Округи Нова Англія. 3:26
- Русенко Надя. 8-ий Відділ СУА ім. Али Горської. 6:22
- Невгасимий вогонь життя. 6:25
- Савицька Іванна. Різдвяне чудо. 12:4
- Що це. 4:35
- Савчин Валентина. Безсмертний Дон Кіхот. 4:8
- Самбір Віра. 17-ий Відділ СУА ім. О. Теліги, Маямі. 6:30
- Самутин Ганна. Валентина Снігура. 10:36
- Свенціцька Марія. Іларіон Свенціцький. 1:7
- Симоненко Василь. Лебеді материнства. 5:6
- Україні. 5:6
- Скамай Арета. Шевченківські роковини у Вілмінгтоні, Дел. 5:25
- Скороход-Хома Валентина. Весела і незабутня зустріч. 2:28
- Перший успішний крок до Конвенції СУА. 4:25
- Смоляр Людмила. Минуле заради майбутнього. 3:12
- Сосюра Володимир. Рідна мова. 10:34
- Союзанка. Свято Лесі Українки у Глен Спей, Н.Й. 5:25
- Старосольська Уляна. Сл.п. Ольга Загородна-Трачук. 3:23
- Старощак Іванна. 27-ий Відділ СУА ім.Ольги Басараб, Піттсбург, ПА. 4:26
- Десятитисячна допомога поводянам Закарпаття в Україні. 4:25
- Стельмашук Галина. Жінка у відродженні української духовності. 2:1
- Лідія Бурачинська. 3:5
- Сторожинська Дора. Рочестер відзначає. 2:27
- Сулима Микола. Змалювати маму. 5:35
- Сухомлинський Василь. Найласкавіші руки. 5:35
- Хлопчик і дзвіночок конвалії. 3:35
- Як ріка розгнівалася на дощика. 7-8:34
- Таран Христина. Мистецька виставка 101-го Відділу СУА. 5:27
- Тарнавська Марта. Англомовна серія українських письменниць. 6:10
- Англомовні переклади творів Олени Пчілки і Наталії Кобринської. 12:7
- Тищенко Євген. Доки мати жива... 9:13
- Тритяк Ольга. Про успіхи Міжнародного конкурсу Союзу Українок Америки “Природа і ми”. 1:13
- Українка Леся. Грай, моя пісне! 2:1
- Дощик. 10:34
- У.Л-а. 49-у Відділові СУА у Баффало сповнилося 65 літ. 2:29
- Хижняк Зоя. Білий голуб і золотий хрест в синьому небі над Подолом. 10:1
- Хмельковський Левко. Це було недавно, це було так давно... 4:11

Храплива-Щур Леся. Свята Великодні. 4:35
 Листопадові казки. 11:34
Чабан Ірена. Трагічна сторінка історії України. 5:7
Чайківська Людмила. Дев'ятдесят. 7-8:27
Чередниченко Дмитро. Рідні красви, 1:35
Черінь Гана. Жовтень. 10:35
Чубай Григорій. Перший сніг. 12:28
Шевченко Тарас. Встала весна. 3:34
Шевчик Мирослава. Марія з Чучмаїв Юзефович. 1:36
 Ольга з Козінчуків Гаврилук. 2:36
 Стефанія Еліяшевська. 6:36
 Теодозія Хоркава. 7-8:36
 Турянська з Романюків Рома. 1:28
Шевчук Богдан. Українська школа в Ялті. 9:28

Шкарупа Іванна. Округа Огайо. 6:22
Шкіряк-Нижник Зореслава. Проблеми охорони здоров'я дітей в сучасній Україні у світлі конвенції ООН про права дитини. 7-8:10
Шкрумеляк Юрій. Де Україна? 11:34
Щербак Микола. Не відкладай. 10:34
Щербина Никифор. До школи. 9:34
Ю.Б. Рома Прийма-Богачевська – хореограф та мистецький керівник танцювального ансамблю “Сизокрилі” в Нью-Йорку. 10:15
Юрченко Валентина. У біді пізнаєш друзів. 11:34
Яворська Ольга. Крути. 1:10
Яцун Олексій. Мамині руки. 5:35

2. ПРЕДМЕТНИЙ

БІЛАН МАЙЯ

Жінка у відродженні української духовності. Г. Стельмашук. 2:1

БУРАЧИНСЬКА ЛІДІЯ КОНСТАНТИНА

Лідія Константина Бурачинська (1902-1999) М.Богачевська Хомяк. 3:4
 Лідія Бурачинська. Штрих до творчого портрета. Г. Стельмашук. 3:5

ВИШИВКИ

Четверта сторінка обкладинки
 Взори із збірки С.Бачинської-Федусевич. 3, 4, 5, 6, 9, 10
 Взори Західньої України 1894 р. Із збірки Євгенії Бачинської-Федусевич. 2
 Взори із збірки Ірини Кашубинської. 12
 Взори із збірки О.Косач (Олени Пчілки), лист ч.4. 1; 7-8

ГОРБАЧ АННА-ГАЛЯ

Чому я “Анна” а не “Ганна”. 10:7

ДИЧКО ЛЕСЯ

Найвизначніша українська композиторка. С.Павлишин. 4:5

ДУЩАК АННА

Сила дружби. К.Гапій. 5:8

ЖІНОЧІ ОРГАНІЗАЦІЇ

СВІТОВА ФЕДЕРАЦІЯ УКРАЇНСЬКИХ ЖІНОЧИХ ОРГАНІЗАЦІЙ (СФУЖО)

Конференція СФУЖО. Я.Рубель. 10:11
 Річні наради СФУЖО. Я.Рубель. 2:11
 У Нью-Йорку відзначено 50-ліття СФУЖО. Л.Магун. 4:22

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ (СУА)

Відділи – дописи

Різдвяні святкування 1-го Відділу СУА у Нью-Йорку. Л.Магун. 5:24
 [5-ий Відділ] 65-ліття 5-го відділу СУА ім. Княгині Ольги, Округа Дітройт. 3:27
 [27-ий Відділ] Десятитисячна допомога поводянам Закарпаття. І.Старощак. 4:25
 [33-ий Відділ] Загальний успіх. Н.Кулакова-Сікора. 6:28
 [33-ий Відділ] Різдвяна зустріч. Н.Кулакова-Сікора. 4:23

Традиційний пікнік 33-го Відділу. Н.Кулакова-Сікора. 11:28

[43-ий Відділ] Дев'ятдесят. Л.Чайківська. 7-8:27

[49-ий Відділ] Ми ще працюємо. А.Полішук. 12:23
 49-у Відділові СУА у Баффало сповнилося 65 літ. У.Л-а. 2:29

Діяльність 50-го Відділу ім. Княгині Ольги за 1998 р. А.Гумецька. 6:26

[54-ий Відділ] Шевченківські роковини у Вілмінгтоні, Дел. А.Скамай. 5:25

[56-ий Відділ] “Львів колись і тепер”. М.Наваринська. 10:27

56-ий Відділ ім. М.Рудницької, Норт Порт, Фл. М.Наваринська. 5:26

[62-ий Відділ] Свято Лесі Українки у Глен Спей, Н.Й. Союзянка. 5:25

Весняний сезон 64-го Відділу СУА. Х.Навроцька. 6:27

[76-ий Відділ] Традиційний оселедець, світличка, ювілей і діяльність 76-го Відділу ім. Н.Кобринської у Воррен, Мі. К.Кучер. 7-8:29

[82-ий Відділ] Відкрилися могили. М.М. 2:28

[86-ий Відділ] Ми завжди за працею. Л.Бойко. 4:24

[96-ий Відділ] Тридцятиліття 96-го Відділу СУА ім. Марусі Бек. 1:26

100-ий Відділ СУА в Картерет. О.Кузишин. 1:27

100-ий Відділ СУА в Картереті відзначив роковини Тараса Шевченка. О.Кузишин. 6:29

[100-ий Відділ] “Сніжинки” у Картереті, Нью-Джерсі. Т.Рішко. 3:28

Мистецька виставка 101-го Відділу СУА. Х.Таран. 5:27

108-ий Відділ в Нью-Гейвен, Конн. 1:27

[110-ий Відділ] Історичні фільми у 110-у Відділі. О.Руденська. 3:28

Вісті з Централі. 1:16; 2:12; 3:13; 4:12; 5:13; 6:12; 10:13; 12:15

Загальні збори Відділів

1-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й. І.Мачай. 6:30

12-ий Відділ СУА, Парма, Ог. Д.Городиська. 3:29

17-ий Відділ СУА ім. О. Теліги, Маямі. В.Самбір. 6:30

22-ий Відділ СУА, Чікаго, Ілл. М.Шевчук. 6:30
27-ий Відділ ім.О.Басараб, Піттсбург, ПА. І.Старощак. 4:26
33-ий Відділ ім.Л.Українки, Парма, Ог. Н.Кулакова-Сікора. 4:26
35-ий Відділ СУА, Озон Парк, Н.Й. О.Лаба. 7-8:26
45 Відділ ім.Катрусі Зарицької, Воррен, Міч. Д.Конюх. 3:29
47-ий Відділ, Рочестер, Н.Й. А.Бах. 4:27
63-ий Відділ ім. С.Русової, Воррен, Міч. Я.Казанівська. 4:27
64-ий Відділ, Нью Йорк, Н.Й. Х.Навроцька. 4:27
66-ий Відділ, Нью Гейвен, Конн. М.Висовська. 4:27
71-ий Відділ, Джерзі Сіті, Н.Дж. Г.Білик. 4:27
82-ий Відділ СУА, Нью Йорк. 3:29
83-ий Відділ СУА, Нью-Йорк, Н.Й. М.Замішка-Лазарєв. 6:30
86-ий Відділ ім. О.Теліги, Ньюарк, Н.Дж. Л.Бойко. 4:27
88-ий Відділ СУА у Філядельфії О.Карпинич. 7-8:26
89-ий Відділ СУА ім. Л.Українки, Кергонксон, Н.Й. М.Зубрицька. 6:30
93-ий Відділ СУА ім. О.Степанів, Гартфорд, Конн. Я.Кукіль. 6:30
119-ий Відділ Йонкерс, Н.Й. О.Руденська. 4:27

Конвенція XXV

XXV Конвенція СУА вибрала головою СУА Ірину Куровицьку. Я.Рубель. 7-8:1
Наближається Конвенція. І.Горчинська. 3:14
Новообрана Почесна голова СУА Анна Кравчук. 12:10

Почесні членки СУА:

Висоцька Крамарчук Марія. 10:14
Кіршак Олександра. 11:11
Прийма-Богачевська Рома. 10:15
Д-р Ратич Іванна. Х.Навроцька. 7-8:9
Руснак Ірина. 9:7
Тритяк Ольга. 9:6
Черник Лідія. Я.Рубель. 11:11
Передконвенційна конференція організаційної референтури СУА. Я.Рубель. 2:7
Права жінок. Н.Ковальська. 9:1
Резолюції XXV Конвенції Союзу Українок Америки 28-30 1999 року. 10:16
Слово А.Кравчук, виголошене на XXV Конвенції СУА. 12:11
Слово нововибраної голови Союзу Українок Америки І.Куровицької. 6:4
Учасникам 25-ї Конвенції СУА. Василь, Єпископ Стемфордський. 6:2
Учасникам 25-ї Конвенції СУА. Л.Кучма. 6:1

Некрологи

Бурчинська Рудик Лідія Константина. 3:1
Воевідка Христина. 9:36
Гаврилюк з Козінчуків Ольга. 2:36
Данилевич Анна. 11:36
Демчук Стефанія. 11:36
Еліяшевська Стефанія. 6:36
Жуковська Ірина Олександра. 9:36
Зварун з дому Шуран Стефанія. 4:36
Загородна Трачук Ольга. 3:23

Книш Михайлина. 9:13
Крамарчук Ірина. 5:36
Маркевич Анна. 7-8:36
Олесницька з Гавришаків Клавдія. 5:36
Різник з Ликтеїв Олександра. 7-8:10
Руденська з Яцишинів Оріся. 6:36
Самофал Анна. 1:28
Снігура Валентина. 10:36
Тарнавська Юлія. 3:36
Туринська Євдокія. 3:36
Турянська з Романюків Рома. 1:28
Хоркава Теодозія. 7-8:36
Чайківська Ірина. 2:13
Шендюк Роза. 12:30
Шостак Мар'яна. 1:36
Юзефович з Чучмаїв Марія. 1:36

Пожертви

Датки на Пресовий і Запасний Фонди “Нашого Життя”, 100-тисячний Фонд ім.Олени Лотоцької, Фонд Репрезентації СУА, Фонд Чорнобиля СУА, Фонд Суспільної Опіки СУА, Стипендійну Акцію СУА. 1:30; 2:31; 3:29; 4:28; 5:28; 6:31; 7-8:32; 9:29; 10:30; 11:29; 12:25

Округи – дописи

Весела і незабутня зустріч. В.Скорород-Хома. 2:28
Вшанували Будителів України. М.Зубрицька. 2:36
День Союзняки Округи Нью-Йорк. І.Мачай. 12:23
Дітройтська Округа і 45-ий Відділ СУА влаштували прощальний вечір О.Лончині. М.Кізіма. 7-8:28
Невгасимий вогонь життя. Н.Русенко. 6:25
Округний з'їзд Округи Нью-Йорк. І.Мачай. 10:26
Перший успішний крок до Конвенції СУА. В.Скорород-Хома. 4:25
Рочестер відзначає. Д.Сторожинська. 2:27
Союзняки Округи Чікаго святкують свій день. Х.Дзюк. 10:27
У поклоні героїням. І.Мачай. 5:23
Ялинка у Нью-Йоркській Окрузі. І.Мачай. 2:30

Округи – хроніки

Округа Нова Англія. М.Рудик. 3:26
Округа Нью-Йорк. 2:23
Округа Огайо. 6:22
Округа Північного Нью-Йорку. Д.Сторожинська. 7-8:24
Округа Філядельфія. А.Максимович. 11:24
Як ми повинні писати хроніку. А.Максимович. 9:26

Стипендійна Акція СУА

Вручення стипендій СУА у Запоріжжі. З.Дегтярева. 10:28

СОЮЗ УКРАЇНОК УКРАЇНИ

Сис-Бистрицька Тамара. Л. Печенюк. 3:10

ЗАКРЕВСЬКА ЯРОСЛАВА

Пам'яті Ярослави Закревської. А.-Г.Горбач. 12:9

КОНКУРСИ

Завершення літературного Конкурсу ім.Петра і Лесі Ковалевих. М.Богачевська- Хом'як. 2:11

Про успіхи Міжнародного конкурсу Союзу Українок Америки "Природа і ми". О.Тритяк. 1:15

КОС-АНАТОЛЬСЬКИЙ АНАТОЛЬ

До 90-річчя А.Кос-Анатольського. С.Павлишин. 12:5

КУХОВАРСТВО

Лукія Гриців

Галушки із заварного тіста. 2:22

Городина. 9:25

Десерти. 7-8:23

Запіканка з сиру і моркви. 4:21

Запечена локшина з сиром. 4:21

Овочевий корж. 2:22

Оладки зі сиру. 4:21

Паска великодня. 3:25

Печені пироги. 11:23

Полуниці. 6:21

Сирник з горіхами ліщини. 4:21

Сирники варені. 4:21

Тістечка. 12:22

Хліб. 1:25

Чорно-білі витинанки. 12:22

Юшки. 2:22

Яблука. 10:25

ЛВИЦЬКА-ХОЛОДНА НАТАЛІЯ

Наталія Лвицька-Холодна. Л.Кисілевська-Ткач. 12:2

ЛІТЕРАТУРА ДЛЯ ДІТЕЙ

Вірші

Аж дивно... Д.Онкович. 1:35

Білочка восени. Л.Костенко. 10:35

Біля кого найтепліше. М.Людкевич. 5:34

Вересень. Г.Гордасевич. 9:35

Вже, вже-бо весна! М.Петренко 4:34

Вітаю зиму. Ю.Клен. 1:35

Встала весна. Т.Шевченко. 3:34

Герб; Прапор. Н.Поклад. 7-8:34

Де Україна? Ю.Шкрумеляк. 11:34

До школи. Н.Щербина. 9:34

Дощик. Л.Українка. 10:34

Жовтень. Г.Черінь. 10:35

Змалювати маму. М.Сулима. 5:35

Книга лісова. Л.Полтава. 2:35

Ластівко біля вікна... М.Вінграновський. 6:35

Листопадові казки. Л.Храплива-Щур. 11:34

Мамині руки. О.Яцун. 5:35

Найласкавіші руки. В.Сухомлинський. 5:35

Не відкладай. М.Щербатюк. 10:34

Не цурайтесь мови. Р.Завадович. 9:34

Осінні танці. К.Перелісна. 9:35

Передзим'я. І.Гнатюк. 11:34

Перший сніг. Г.Чубай. 12:28

Павучки. Г.Гордасевич. 9:35

Пісенька про матусю. Л.Полтава. 5:34

Пташечка. Б.Лепкий. 6:35

Різдво. Б.Кравців. 12:28

Рідна мова. В.Сосюра. 10:34

Свята великодні. Л.Храплива-Щур. 4:35

Синичка. І.Кульська. 7-8:35

У якому місяці. К.Перелісна. 1:34

Узяв червень колісничку золоту... М.Підгірянкa. 6:35

Україна. О.Лупій. 3:34

Чом, чом, чом, земле моя... В.Лебедова. 6:34

Щедрівки. К.Перелісна. 1:34

Я не рахую зморщок. О.Лупій. 6:34

Оповідання

Батько і син. М.Вінграновський. 6:35

Дід і малий Тарас. В.Барагура. 3:35

Івасик та Тарасик. М.Коцюбинський. 7-8:35

Калиновий запах. О.Копач. 9:34

Мамин дарунок. О.Крушельницька. 2:34

Осіннє листячко. О.Іваненко. 10:35

Плакуча верба. 4:34

Рідні красвиди. Д.Чердиченко. 1:35

У біді пізнаєш друзів. В.Юрченко. 11:34

Хлопчик і дзвіночок конвалії. В.Сухомлинський. 3:35

Хто як спить. М.Коцюбинський. 7-8:35

Як ріка розгнівалася на дощика. В.Сухомлинський. 7-8:34

ЛІТЕРАТУРА І МИСТЕЦТВО

Творчість Ірини Стешенко в контексті українського художнього перекладу другої половини ХХ віку. Р.Зорівчак. 10:3

Рома Прийма-Богачевська – хореограф та мистецький керівник танцювального ансамблю "Сизокрилі" в Нью-Йорку. Ю.Б. 10:15

УКРАЇНКА ЛЕСЯ

1899 рік у житті Лесі Українки Д.Городиська. 11:6

ЛИСТИ ЧИТАЧІВ

ЛУКАШ МИКОЛА

Безсмертний Дон Кіхот. В.Савчин. 4:8

ЛЮДКЕВИЧ СТАНИСЛАВ

До 120-тої річниці композитора Станіслава Людкевича. С.Павлишин. 2:5

МУЗИКА

Найвизначніша українська композиторка. С.Павлишин. 4:5

Українська музика у світовому контексті. С.Павлишин. 9:3

До 120-ої річниці композитора Станіслава Людкевича. С.Павлишин. 2:5

МУЗЕЇ

Український Музей у Нью-Йорку

Пожертви. 1:29; 2:33; 3:31; 6:32; 4:33; 5:31; 6:32; 7-8:30; 9:31; 10:29; 11:33; 12:27

НАГОРОДИ

Світовий Конгрес Українців. Грамота. 1:1

НАРОДНЕ МИСТЕЦТВО І АРХІТЕКТУРА

Гуцульські згарди. С.Боньковська. 1:2

До уваги майстрів народної творчості. С.Кочерга. 9:27

Сокальські писанки. Т.Осадца. 4:2

ОБКЛАДИНКИ

Перша сторінка обкладинки

Бурачинська Лідія. 3
Дівчина. Н.Винярьська. 2
Калина. Д.Наумко. 10
Лого XXV Конвенції СУА. 5
Митрополит Андрей Шептицький. М.Холодний. 11
Озеро. Н.Стефанів. 9
Пчілка Олена. 7-8
Різдвяна картка. М.Холодний. 12
Святкова картка. С.Бароянц. 1
Сокальські писанки. Фотогр. Т. Осадци. 4
Фрагмент обкладинки Конвенційної книжки. Х. Іжак. 6

ПОЕЗІЇ

Вдовиний льон. В.Кордун. 4:11
Грай, моя пісню! Л.Українка. 2:1
Доки мати жива... С.Тищенко. 9:13
Крути. О.Яворська. 1:10
Ми – українці! А.Листопад. 7-8:13
Ніч на площі Юра. Б.-І.Антонич. 11:1
Новорічна листівка. І.Калинець. 1:2
Лебеді материнства. В.Симоненко. 5:2
Площа Ринок. М.Білан. 2:2
Усе моє, все зветься Україна. Л.Костенко. 9:1
13 псалом трьох смертних Господніх днів. В.Кордун. 4:1
Шевченкова свіча. М.Прилуцький. 3:9
Я чую пісню. Д. Загул. 1:4

ПРОЗОВІ ТВОРИ

Різдвяне чудо. І.Савицька. 12:10

ПЧІЛКА ОЛЕНА

Олена Пчілка. О.Кравченко. 7-8:5

РЕЦЕНЗІЇ

Англомовна серія українських письменниць. М.Тарнавська. 6:10
Англомовні переклади творів Олени Пчілки і Наталії Кобринської. М.Тарнавська. 12:7
Люба Комар. Процес 59-ти. М.Богачевська Хомяк. 4:10
Минуле заради майбутнього. Л.Смоляр. 3:12
На св'яті надій – вибране Євгена Сверстюка. А.-Г.Гобач. 10:12

Олекса Горбач. “Шлях зі Сходу на Захід”. О.Кровицька. 11:14

Презентація книжки Мілени Рудницької в Україні. М.Богачевська-Хомяк. 9-2

СВЕНЦЬКИЙ ІЛАРІОН

М.Свенціцька. 1:7

СВЯТКОВІ ПРИВИТИ

Великодній привіт. 4:1
Різдвяний привіт. 12:1
Різдвяний привіт. В.Єльченко. 12:4

СИС-БИСТРИЦЬКА ТАМАРА

Сис-Бистрицька Тамара. Л.Печенюк. 3:10

СОЛОВЕЦЬКІ ОСТРОВИ

Символ каторги і смерті. І.Лучечко. 5:8

СТЕШЕНКО ІРИНА

Творчість Ірини Стешенко в контексті українського художнього перекладу другої половини ХХ віку. Р.Зорівчак. 10:3

УКРАЇНА

Білий голуб і золотий хрест в синьому небі над Подолом. З.Хижняк. 10:1

Відкриття інформаційного центру жіночих громадських організацій України у Києві. В.Левицька-Кліш. 11:9

Гуманітарна допомога поводянам на Закарпатті. А.Кравчук. 6:7

Діяльність жіночих організацій в контексті європейської інтеграції. С.Василенко. 9:10

Літня жіноча школа у Форосі. М.Богачевська-Хомяк. 1:11

На степах України. МБХ. 3:8

Права жінок. Н.Ковальська. 9:1

Проблеми охорони здоров'я дітей в сучасній Україні у світлі конвенції ООН про права дитини. З.Шкіряк-Нижник. 7-8:10

Сень і Стефанія. К.Науменко. 11:2

Спомини. Н.Лощенко-Винярьська. 5:3; 6:9; 7-8:13; 9:14; 10:8; 11:12

Українська школа в Ялті. Б.Шевчук. 9:28

Це було недавно, це було так давно... Л.Хмельковський 4:11

ЧОРНОВІЛ ВЯЧЕСЛАВ

Трагічна сторінка історії України. І.Чабан. 5:6

НАЙКРАЩИЙ ПОДАРУНОК

**ПІД ЯЛИНКУ, З НАГОДИ ІМЕНИН, УРОДИН ТА ІНШИХ ПОДІЙ, А ТАКОЖ РІДНИМ І ДРУЗЬМ В УКРАЇНУ
передплата “НАШОГО ЖИТТЯ”!**

Замовлення, враз із передплатою, просимо присилати до адміністрації “Нашого Життя”,
подаючи докладну адресу українською та англійською мовами і місяць
від якого почати висилання журналу.

Адреса адміністрації:

171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024

Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377

Адміністратор-бухгалтер “Нашого Життя” — Орісія Яцусь

Business Administrator “Our Life” — M. Orysia Jacus

Tel. & Fax (732) 441-9377

ГОЛОВНА УПРАВА СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

ПОЧЕСНІ ГОЛОВИ
Іванна Рожанковська
Анна Кравчук

Ірина Куровицька — голова СУА

ЕКЗЕКУТИВА

Марія Томоруг
Софія Геврик

Оксана Фаріон

Мотря Воевідка-Слоневська

Варка Бачинська
Омеляна Рогожа
Рома Лісович

Ярослава Рубель
Марта Богачевська-Хомяк
Ірина Стецьків

РЕФЕРЕНТУРИ

Надія Шмігель
Катерина Івасишин
Марія Пазунок
Люба Більовщук
Ольга Тритяк
Марта Пеленська

- 1-ша заступниця голови
- 2-га заступниця голови для справ організаційних
- 3-тя заступниця голови для справ культури
- 4-та заступниця голови для справ зв'язків
- протоколярна секретарка
- кореспондентка секретарка
- фінансова секретарка
- для справ преси
- вільний член
- вільний член

- суспільної опіки
- виховна
- музейна
- стипендій
- архівальна
- екології

ГОЛОВИ ОКРУЖНИХ УПРАВ

- Лідія Колодчин
- Марія Раковська
- Олександра Кіршак
- Марта Стасюк
- Марія Полянська
- Іванна Шкарупа
- Любомира Калін
- Марта Рудик
- Теодозія Кушнір
- Марія Одежинська
- Дітройт
- Філадельфія
- Нью-Йорк
- Північний Нью-Йорк
- Нью Джерзі
- Огайо
- Чикаго
- Нова Англія
- Центральний Нью-Йорк
- зв'язкова далеко віддалених відділів

КОНТРОЛЬНА КОМІСІЯ

- Іванна Ратич
- Таїсса Турянська
- Лідія Черник
- Надія Цвях
- Рома Шуган
- голова
- член
- член
- заступниця
- заступниця

Ірена Чабан — головний редактор журналу "Наше Життя"
Тамара Стадниченко — редактор англійської частини журналу

THE NATIONAL BOARD OF THE UKRAINIAN NATIONAL WOMEN'S LEAGUE OF AMERICA, INC.

HONORARY PRESIDENTS
Iwanna Rozankowskyj
Anna Krawczuk

Iryna Kurowyckyj — President

EXECUTIVE COMMITTEE

Марія Томоруг
Софія Геврик
Оксана Фаріон
Мотря Воевідка-Слоневська
Барбара Бачинська
Омеляна Рогожа
Рома Лісович
Ярослава Рубель
Марта Богачевська-Хомяк
Ірина Стецьків

- 1-st Vice President
- 2nd VP — Membership
- 3rd VP — Culture
- 4th VP — Public Relations
- Recording Secretary
- Corresponding Secretary
- Financial Secretary
- Press
- Member-at-Large
- Member-at-Large

STANDING COMMITTEES

Надія Шмігель
Катерина Івасишин
Марія Пазунок
Люба Більовщук
Ольга Тритяк
Марта Пеленська

- Social Welfare Chairwoman
- Education Chairwomen
- Art/Museum Chairwoman
- Scholarship/Student Sponsorship Program Chairwoman
- Archives Chairwoman
- Ecology Chairwoman

REGIONAL COUNCILS

- Лідія Колодчин
- Марія Раковська
- Олександра Кіршак
- Марта Стасюк
- Марія Полянська
- Іванна Шкарупа
- Любомира Калін
- Марта Рудик
- Теодозія Кушнір
- Марія Одежинська
- Detroit
- Philadelphia
- New York City
- New York - North
- New Jersey
- Ohio
- Chicago
- New England
- New York - Central
- Liaison for Branches-at-Large

AUDITING COMMITTEE

- Жоанна Ратич
- Таїсса Турянська
- Лідія Черник
- Надія Цвях
- Рома Шуган
- Chairwoman
- Member
- Member
- Alternate
- Alternate

Ірена Чабан — Editor-in-Chief "Our Life"
Тамара Стадниченко — English editor "Our Life"

КАНЦЕЛЯРІЯ СУА / UNWLA Inc. HEADQUARTERS:
Електронна пошта / e-mail: irynak@aol.com

108 Second Avenue, New York, NY 10003
Tel.: (212) 533-4646; Fax: (212) 533-5237

Адміністратор бюро — **Наталія Дума**
Office administrator — **Natalia Duma**

Години урядування: від 10:00 до 4:00 по пол.

Адміністратор-бухгалтер журналу "Наше Життя" — **Орися Яцусь**
Business Administrator "Our Life" — **M. Orysia Jacus**
Tel. & Fax (732) 441-9377

СТИПЕНДІЙНА АКЦІЯ СУА / UNWLA Inc. SCHOLARSHIP PROGRAM:
171 Main Street, P.O. Box 24, Matawan, NJ 07747-0024
Tel.: (732) 441-9530; Fax: (732) 441-9377
Luba Bilowchtchuk, Chair

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗЕЙ / THE UKRAINIAN MUSEUM:
203 Second Avenue, New York, NY 10003
(212) 228-0110 Fax (212) 228-1947
E-mail: UkrMus@aol.com

Periodicals Postage Paid at New York, NY and at
Additional mailing offices (USPS 414-660).

108 Second Avenue, New York, NY 10003

*"Братки" — взір уставки жіночої сорочки. Внизу взір коміра жіночої сорочки. Село Угринів — Сокальщина.
Із збірки Ірини Кашубинської.
Patterns for sleeve insets and collar of woman's blouse. Village of Uhryniv.
From the collection of Iryna Kashubynska.*